

Ioannis Bernardi
EPIGRAMMATVM

LIBRI QVATVOR.

Editio Tertia, prioribus multo emendatior.

LONDINI,
Excudebat BERNARDVS ALSOPVS, anno
Dom. MDC. XXIII.

IACOB O HAYO

NOBILISSIMO CARLEOLI

Comiti, Vicecomiti Duncastrio, Baroni

Hayo de Sala; Regi à Consilijs sanctioribus.

IOAN. LEOCHÆVS S.

Eque thure sæpius oblato Dij,
neque obedientiâ subditorum
continuatâ Principes, neque gra-
ti animi testimonijs boni mihi
lædi, vel offendi videntur. Poe-
mata quidem, licet iam in contemptum abie-
rint; despectuique habeantur; adeo vt stulto-
rum gregi, eorum hoc sæculo scriptores accen-
seantur: tamen quum humanitatis illius prio-
ris, ac beneuolentiæ (*Nobilissime Comes*) quâ me
complecti dignatus es, gratâ animûm subit re-
cordatio; quumque sortis meæ, in quam, siue
meo, siue aliorum vitio coniectus sum, succur-
rit; quanuis redhostire impræsentiarum, per
eam, negatum sit, tamen in beneficiorum, quæ
in me affatim prius cumulasti, non omnino
ingratam recordationem contendere, ac eniti,

nemo ut reor prohibuerit. Epigrammata ergo
hæc, miseris antea modis iactata, nunc tertium,
post turbellas priores, cape. nec quod debeam,
sed quod possum expende: me vero, ut tui ob-
servantissimum, solito saltem favore, ac amore,
in posterum dignare.

*In Nobilissimam, & pulcherrimam
urbem Londinum.*

NEctaris æterni pleno dum largius haustu,
Indulget, superùm læta corona Deùm.
Paulatim caluere animi; discordia pacem
Rupit: & in partes hos vacat, hosquæ suas.
Londinum certamen erat; cui sacra Deorum.
Iudice sub magno lis stetit illa Ioue.
Bella pater Mauors, artes Tritonia Pallas,
Regia dinitias nupta, sororquæ, refert.
Blanditias Cypris, merces Cyllenius ales,
Neptunus Tamisin, æquora, vela, rates,
Delia venandi studium, Phæbusque Poëtas,
Hippotades Zephyros, spicea dona Ceres,
Mulciber artificum fornaces, Disquæ metalla,
At Bromius patrij munera priua meri.
Heic pater, vt vidit studia exardere Deorum,
Iupiter; è solio talia dicta dedit.
Vnum aliquem reliquæ, cunctas quæ sola relinquit,
Vendicet hæc cunctos, vrbs quoque sola, Deos.

Canace moribunda.

DAs telum Macareu, telum pater Aole, nobis:
Hoc accendor amans; hoc moribunda cado.

In Pyrami, & Thisbes mortem.

QVos parilis parili conjunxerat igne Cupido;
 Fata jubent parili morte perire pares:
 Felices! vnus quos non disjunxerat ignis,
 Vna dies, vnus terror, & vna quies.

Mortis eorundem modus.

DVm venit hic, timet hæc; hæc dū timet, hic venit ultro.
 Hic illā veniente cadit; venit illa cadente hōc.

Ominosa in eorundem amore.

INfelix paries, spes, & promissio amantiū,
 Infelix nox, infelix ferale sepulchrum,
 Infelix morus, fons, & spelunca Leonis,
 Infelix vestis, nimis infelicia cuncta,
 Vos infelices tumulto claufistis amantes.

In Vatum, eximium potorem.

HVmida perpetuum cur stillant lumina rorem?
 Distendunt tumidam quæ mala, Vate, gulam?
 Quid solitus fugit ore color, geniūque labascit?
 Pustula quid rubras pingit oborta genas?
 Anne quod est Bromij iucundum nectare noctes
 Sæpius, & totos fallere, Vate, dies?
 Sed pudet (ah!) totas jam consumpsisse lucernas:
 Inter & Euantes delituisse choros.
 Iam placet ardenti venerari numina curâ;
 Et petitur canis iusta dieta comis.

At melius iustam poteris seruare diotam:
Quum sit aqualiculus iusta diota tuis.

In Grammaticum vxorium.

QVod sis Grammaticus, repetiti pagina Vallæ,
Quod medicus, medica clarus in arte Deus,
Quod vates, Aganippæo de fonte puellæ,
Quod sis Socraticus; femina sola dedit.

Lothi vxor, salis columna.

HEic abest tumulus, manet cadauer:
Heic adest tumulus, perit cadauer.

Heic nec est tumulus, nec est cadauer:

Heic est cum tumulo suum cadauer.

Nam quæ dirigit, salis columna,

Heic ipsa est tumulus sibi; & cadauer.

Eadem respiciens.

REspexi Sodomam, scelus hinc, & poena, reliquam.
Respice illum vnum, despice cuncta, Deum.

Eadem, ad Viatores.

QVum malè respexi, nil vidi, crede viator.
Oclulit manibus lumina Parca suis.

De Marbone.

DVM Tulli Martho, dum chartis Demosthenis hæret;
 Continuans noctem peruigil, atque diem;
 Plurimus assultans circum undique, & undique pulex,
 Iunasit miseri colla femurque viri.
 Ille autem edoctus magni secreta Platonis,
 Atque Stagiritæ clarus ab arte senis;
 Extinxit vigiles, prudens, sapientique, lucernas:
 Ne sese aspiciens, pungeret inde, pulex.

De Phæbo amante Leucotheam.

CÆce puer, flammæ quid flammis, ignibus ignes
 Addis; & accensæ vim, rabiemque faci?
 Ille etiam qui cuncta salo, cæloque, soloque
 Quinquè alius vidit quid sit amator, amat?
 Tela, faces, pharetræque feræ! quæ mira, vel ipsum
 Si necet artificem vis geminata Deum?

Ad eundem amantem.

AH ubi, quæ densas claro splendore tenebras
 Lux fugat: & tanti lumina tanta Dei?
 Lux sine lucis adest, lumen sine luminis usu:
 Noxque latet flammis Phæbe, diæ que tuis.

Spes ad regem, post basia dextræ.

SPes fugitiua diu, vultu, manibusque, duorum;
 Et Iouis, & geniti visa manere Ioue.

Non semel illa meis auide est quæsitæ Camænis;
 Respuit instantes non semel illa preces.
 Nunc tandem, sacræ post oscula dulcia dextræ:
 Iudiuisa meo est juncta comes lateri.
 Spem misero vati tribuerunt oscula dextræ;
 Si rem contulerint; res mihi major erit.

In Paulum ebrium.

Bellua semper eras; madidus nunc turpè Lyæo,
 Non fera tu solum, Paule, sed es Furia.
 Quinam istuc? rogitas. Mores quoniam arguit Euan.
 Cernere nunc primùm; factus es ante malus.

Ad amicum podagricum.

QVod modò te podagrâ, modò te doluisse podagrâ;
 Scribo; putas numeris crimen inesse meis.
 Ignoscas si quid pede nos peccauimus vno;
 Namque pedes sequitur, pes meus ille, tuos.

In curas, ex græco Palladæ.

SI pro sit curas habuisse, habe; & anxius esto:
 Sin tu cura Deo; quò tibi cura magis?
 Absque Deo, nimis haud doleas, cura suè repellas:
 Nam quo aliquid curæ sit tibi, cura Dei est.

*Iacobo Hayo, Vicecomiti Duncastrio,
 Kal. Maij 1621.*

VNde forent Majo primum data nomina mensi,
 Inter præcipuas lis fuit orta Deas.

A Maja voluit Cyllenide, mellea Cypris,

A Majestatis nomine nupta Iouis,

Majorum à titulo dici Latonia virgo :

Quum Pallas, reliquas constitit ante Deas,

Et simul. Hinc abeant lites ; hæc ante fuerunt :

Nunc nostri ex Hayi nomine, Majus eat.

*In quendam carmen amatorium scribere rogantem,
amantium nomina subticentem.*

Quid sine nominibus, summis sine partibus ignes,

Vt geminus gemino pectore flagret Amor,

Scribere me poscis ; dubioque in amore morari :

Cæcæque ter cæci spicula ferre Dei ?

Nomina Tænariæ si nusquam nota puellæ ;

Pastori arbitrij præmia nulla forent.

Si neque Mæoniâ legeretur scripta papyro ;

Dura foret nullis Icaris ulla procis.

Hæc mihi si dederis ; tibi posteriora canentur.

Nam mihi prima latent ; posteriora patent.

Quin Dominæ mores imiteris amator ? ab illâ

Disce ; priora patent, posteriora latent.

D. Ioanni Scoto Scototervatio equiti, &c.

Si mea nil sapiunt, insulsaque carmina prostant ;

Nec vena in numeris Bilbilitana meis ;

Res non mira equidẽ est. Epigrammata quis modò scribat

Quum sine felle sales, quum sine melle jocos,

Scribere sit licitum : ridere, aut ringere, inausum :

Ludere molliculum : lædere triste malum,

Fas tantum laudare malos; applaudere amicis:

Tollere non dignos: dicere non meritos:

Atque ite fors mala sit, nec prospera, Scote; necessestum

Ut quò alijs placeam; displicuisse mihi.

Ad Priscillam.

Quum pimum mihi nota; tum pudica,

Castà, sobria, continens, modesta,

Et quantum pote, plurimum venusta.

Te paucos ego jam dies reliqui;

Et te deseris: impudica facta,

Et mæcha, ebria, turpis, & molesta,

Et quantum pote, plurimum, inuenuista.

Qui factum rogo? num Venus jocosa,

Num dulces ita Cypridos choreæ?

Eho, jam video, quid istud, olim

Quod dici solitum, velit; puella:

Intestina semel, periculosum

Degustasse, labris, canum, supremis.

In imaginem Oli Rhetoris.

Hæc Oli meditatur imago: fileet tamen ipse.

Rhetor imago etenim; sed imaginis Ollis imago est.

Ultima Didus querela, ad lachrymas suas.

Lvcida quæ teneras sædasti guttula malas,

Hæc mea fer Phrygio verba suprema duci.

Tristis Hyems Nerei, rapidorum infania fratrum;

Detulit huc vestras trans freta longa rates.

Nubila

Nubila tempestas, commissa grandine ventus,
 Spelæo iunctos detinere duos.
 Bruma rigens, Boreæ, & sæui violentia Nerei,
 Promissam thalami dissolviere fidem.
 Quid querar? ah! comites pudor est spectare pudicas:
 Spernet in Elysij forte Sichæus agris.
 Qui mihi te attulerant, mihi te iungere sub antro:
 Cur solvunt dubiam, ventus, & vnda, fidem?

Aeneæ Responsio iocosa.

Non thalami, regina, fides te læserat vlla:
 Non comites ratibus ventus, & vnda, meis.
 Quid quereris? si testis Amor, si regia Iuno;
 Hæc hostis: solus non sibi testis Amor.
 Nî sint nequitiae testes, testes: fugit alter.
 Noli testiculis credere tanta meis.

De Cupidine & Vulcano.

Viderat Idalium flectentem cornua diuum
 Lemnius; & vultu talia toruus ait.
 Pone arcum furibunde puer; celeresque sagittas:
 Telaque majori tanta relinque Deo.
 Nam grauis es cunctis; matri quoque noxius: inde
 Tot mihi de læso iurgia nata thoro.
 Cui puer hæc Veneris. quid si mea, Lemnie, ponam:
 Anne minus nostris sunt sua tela dijs?

In Priscillam.

AN Priscilla Venus, Iuno, an Tritonia Pallas;
 An mage venatu Delia clara suo? (compta
 Non Venus est: namque ut pulchra, & mæcha, & bene
 C Orcho-

Orchomeni comites non habet vique deas.
 Non Iuno : nam vt Zelotypa est satis, atque superba;
 Ecquid habet, quo se nunc tueatur, opum?
 Non Pallas, nanque vt sat bellica, & utilis armis;
 Indocta, imprudens, ingeniosa minus.
 Quidnam igitur? num fors erit hæc Latonia proles?
 Nec procul à Genio diffidet illa Deæ.
 Vtraque cornuta est. & læpius vtraque pernox:
 Vtraque pleno orbe est; dimidioue minor.
 Eclipses patitur sæpe vtraque: scilicet vique hæc
 Defectu fratris, pixidis illa suæ.
 Mobilis, inconstans, incerta est vtraque multum.
 Vtraque splendidula est: vtraque blandidula est.
 Vtraque venatrix, atque vtraque retia tendit:
 Illa feras, iuuenes captat at illa feros.
 Aduersum per iter solet vtraque tendere gressus:
 Illa polo melius; rectius illa solo.
 Vtraque nocturno nuquam lassata labore.
 Priscillam Ortygiam quis neget ergo Deam?

Venus Adonidem basians in tabula.

BAsia de pueri decerpfi mille labellis:
 Si potero artificem flectere; plura dabo.

Adonis dormiens in tabula.

Comprime, quisquis ades, vocémque, gradúmque; viator.
 Heic spes, heic Veneris gaudia, dormit, Adon.

Mars Venerem in tabula basians.

TVtius ante, boni poteratis ludere amantes:
 Nunc est deprensus, credite, pæna focus.

Ad

Ad Lycium.

ERgo nequitijs suis Neæra,
 Ergo blanditijs suis Neæra,
 Nugis, basiolis, Lyci, jocisque,
 Arctè te gremio fouet calente?
 Et nunquam Aonias, miser, sorores,
 Oblitus Veneris, Cupidinisque
 Infani, repetes? quid illa crinem
 Laudat? quid placidum fauente Musa
 Carmen? quid queritur tuis gemellis
 Totam se miseram perire ocellis?
 Ah! ah! crede mihi; nec, ista, crinem,
 Nec te diligit, vt Neæra, crimen:
 Nec carmen placidum, vt Neæra carnem:
 Nec istos oculos, vti locellos:
 Hos hos vrit, & impotenter ardet.

Copula nouæ Amicitiae.

INgere discordes, lites finire cruentas,
 Possit quâ fieri conditione petis?
 Foedera conciliet Bacchi grauis vnio: namque
 Copula amicitiae pocula plena nouæ.

Georgij Humij Comitiss Dunbari Epitaphium.

MAgne jaces, regi magno, Dunbare, secundus:
 Lior & in tumultu, te moriente tuo.
 Fors facilis fouit; dum fata, Deusque fonebant:
 Quæ ne te fugiat, tu prior, ante fugis.

In Agnelli nuptias secundas.

AGnus eras, Agnelle, senex licet; at modò ductâ
 Et iuene, & placida; corniger esto Aries.

Ad selem Bibliothecæ custodem.

Felis mollicule, integer, tenelle,
 Felis lynx oculis, leoque formâ,
 Felis Niliacas deus per oras;
 Felis delitiæ meræ Dianæ;
 Felis excubitor silente nocte;
 Felis munditiarum amator vne;
 Felis qui pluuias notas, fugilque;
 Felis quem sua imago visa captat;
 Collusor propriæ subinde caudæ;
 Obseruator heræ, tuique tecti;
 Felis multiplici stupende voce,
 Dum cattam sociam, cibumue poscens,
 Rixaris, quereris, tibiue cantas,
 Et loqui mihi cumitis videris;
 Felis muribus omnibus timende;
 Felis gliribus omnibus verende;
 Passer quem metuit, loquaxque sturnus;
 Horret quem Philomela, psittacusque;
 Qui muscas melius fero tyranno
 Captas, fratre Titi, Nerone caluo;
 Sic vsque insidias struas dolose:
 Sic semper tibi præda sit petenti:
 Sic semper tibi barba recta constet:
 Sic mundâ emineas vbique pelle:
 Sic sicco pede tutus ire pergas:
 Sic nunquam canis efferus sequatur:
 Hos serua mihi, quâ licet libellos;
 Has papyraceas meas Camœnas:
 Cauto, peruigilique, vbique, ocello,
 Quod si feceris impiger, volensque;

Non

Non te velleris, arborisue custos
 Infomanis draco, vicerit. superbum
 Mille laudibus efferam: Lyraque
 Charum te Aoniae canam coronæ:
 Et fidum mihi. quæ tu vbi canentem
 Intellexeris (vt soles) poetam;
 Ter videberis, & quater beatus;
 Ter faustus tibi; ter tibi que felix:
 Felis, mollicule, integer, tenelle.

In pessima vxoris maritum.

Iam nihil Eumenides, nihil est Dæois, & angues;
 Iam nihil est Stygij janitor ille dei:
 Sola tua Eumenides, sola est Dæois, & angues;
 Sola tua est Stygij janitor ille dei.
 Immo vni Eumenides cedunt, Dæois, & angues:
 Quique jacet Stygij janitor ille dei.

Ad Musas.

Quid precor hoc, Musæ? quæ nā est seges ista malorū?
 Non licet, & nobis vatibus esse licet.
 Edere non licitum, si quidquam inuenimus ipsi;
 Dictauit Genius, quod, Clariusque deus.
 Edere cogemur quodcunque rogarit amicus;
 Fortunæ institerit quolibet ille gradu.
 Scilicet hoc aliorum ex pectore scribere carmen:
 Et genio tantum viuere ab alterius.
 At nihil ingentius vates bene scriber, adactus:
 Ducitur arbitrio nobilioris heri.
 Nunc tantum ad rhalamos, tumultosque vocamur inertes:
 Quinetiam scelus est nixibus esse procul.
 Aut ludos canimus, reditusue, abitusue sodalis:
 Somniaue, aut dominæ munera blanda nouæ.

Pingimus aut Elegis lachrymas pereuntis amici:

Gaudia vel numeris noctis amica damus.

Tale quid, aut aliud. sic qui velit esse poeta;

Pro vate, heic mimus, vel cytharædus cat.

In Mathildin Syluiam.

SI fuit à multis multùm cantata poetis,
Tunderis Iliaci sola ruina soli.

Tyndaris Iliaci sola ruina soli;

Si fuit à multis mulùm laudata poetis,

Casta inter medios Penelopæa procos ;

Illa quod à multis fuerit repetita carinis:

Quod foret à multis ista petita procis:

Tum poteris simul vna, ambobus digna videri;

Et repeti ratibus mille, petique procis.

In Pthirogrammum grammaticum, ad Sextum.

ΗΙς, cui φθῆρ κ', γέφυρα dedit miserabile nomen;

Gallinæ, sterilis, Sexte, vir; anne potens?

Rumor in ambiguo est. clamant genitalia gallum:

At conjunx, quod non arrigat, Aula, capum.

Quidnam igitur? poterit neutrumne, an vtrumque videri?

Aut mage quâ gallus, quâ mage parte capo est?

Esse nihil sine posse valet; sine mente cucullus:

Turpior & gallo est bellua nulla capo.

De Bardella latrone.

DVm nectar, plenis, coeli dum fercula, buccis,

Bardellâ, monachus, iam moriente, refert;

Si tam lauta, latro respondet, cæna videtur;

Sit tibi no stra polo : sit mihi vestra solo.

In Pæstum.

Colicus inuasit mea, Pæte ais, ilia morbus,

Frigoribusque suis, torminibusque grauis;

Posticâ quoties maleolenti putida mittis
Flamina : dejectis qua via nota cibis.

Improbius nihil est, nihil est te spurcius : iste
Colicus haud, Pæte, est morbus; at Æolicus.

In Lamberianum ebriosum.

DVcere te nullam, nisi quæ sit docta, puellam,
Iurasti decies, Lamberiane, die.

Nubere te vxori, sed eam te ducere mallet:
Si titubes; mediâ dux erit illa viâ.

In Chrestum.

Infanis, clamas, conuitia spargis in omnes,
Si quando ludo, Chreste, victus aleæ
Abscedis; quasi sint hæc seria, ludicra quum sint;
Et fortuitæ iactus impotens deæ.

Manfuetis (nescis?) ludus cuncta ista; jocusque:
Dementibusque sunt furor, rabies, dolor.

Quorsum ergo infanis? quorsum conuitia spargis?
Aut cede victus, Chreste, spem vel erige.

Prudentique viro nunquam crede esse decorum;
Dolere ludis, feriisue ludere.

Ad Philosophos.

DIcite, Philosophi, cur quum res cuncta grauetur,
Nec superinjecto pondere sit leuior;
Vnica virginitas, placidis onerosa puellis,
Sic, superinjectâ sit gravitate levis.

Dauidi Lyndesio, Episcopo Brechinensi.

LYndesidum jubar, Aonidum decus, auree mystes,
Qui Celurcanis das sacra jura meis;
Quem patria historici Taodunum terra Boethi,
Quem salmone ferax, nobilis Esca colit,

Qua

Quà filicum surgit de nomine dicta Brechinum,
 Et turris modico Marria colle tumet;
 Cui stat Aberbrothea antiquis miseranda ruinis;
 Et veteres regum Farfora delitiæ;
 Gratulor hos meritis titulos accedere vestris:
 Ut qui olim tanto nomine dignus eras.
 Et quid adhuc cæcæ querimur vim sortis inanem?
 Heic cerè vidit, nec Dea cæca fuit.

In Lycorin.

Et docta est satis, & satis modesta,
 Dotata est satis, & satis venusta,
 Et centum simul artium Lycoris:
 Sed sæcunda parum. putet quis istud?
 Si famæ quis enim locus relictus;
 Si rumoribus insuper: Lycoris,
 Quæ nullos tulit, hæc, tulit trecentos.

Nouæ nuptæ, parodia Catulliana.

Virginitas non tota tua est, ex parte coquorum est.
 Tertia sartori data pars, data tertia vernæ.
 Tertia sola tua est. noli pugnare marito:
 Sed facilis, sua iura, simul cum labe, relinque.

In Lucium.

Lucius in somnis sibi crescere cornua vidit:
 (Res mira) insomnis Lucia sensit idem.

In calamum scriptorium.

Muta modo obstreperæ volucris quæ penna vocabar,
 Carpere securas aëre sueta vias;
 Cultellis, sæui ferulæ, scuticaque, magistri,
 Appetor; & chartis victima grada cado:
 Ventre tamen fosso prius, & læthalia fisso
 Cogor ego tergo vulnera, sæpe pati.

Sed

Sed tamen hunc nostrum solatur Musa dolorem;

Vertit enim ad varios ora resecta modos:

Queis (si fors dabitur nigri mihi copia potus,)

Tullius, Hippocrates, Zeno, & Homerus ero.

Adhuc, ad scriptorem.

MVta prius, volucris fueram quæ penna loquacis,
Quum tua sum; coepi verba diserta loqui.

Adhuc.

MVta in aui obstreperâ viuebam; muta trucidori
Nunc loquor in mutâ mortua penna, manu.

D. Rob. Dobbæ equiti, Ia. Bonaventura Hepburni Scoti, Alphabetæ 70. linguarum typis excusa, sibi mittenti.

TEr, quater & denas, Hepburnæ pignora mentis,
Misisti linguas, qui modò, dona mihi;

Ingrato, Dobbæ, loces ne munera; Musas

Has cape: pro tantis munera muneribus.

Nostra licet non æqua tuis, (quis enim audeat istud?

Nes meus heic tanta luditur arte labor.)

Attamen his suus adstat honos; & gratia facta est:

Nec tantum viles Musica turba sumus.

Confer enim Musam, atque artem diuersa loquendi:

Authores homines hæc habet; illa Deos.

Gualtero Donaldsono, Collegij Rupellenfis moderatori.

Hoc sapere, hoc cunctis vacuum bene viuere curis;
Tandem Aganippæas relinquere posse Deas.

Infelix, quicumque illo, Gualtere, furore

Ebrius, Aonias largius hausit aquas.

Infelix Clariâ quisquis prostratus in herbâ,

Phœbæum assiduo pectine pulsat ebur.

O si me vlla dies, procul isto fonte relicto,
 Exulem in ignotâ viuere malit humo!
 Tunc ego, vel certas rerum perquirere causas
 Auderem; aut magni mystica sacra Dei.
 Quid patriæ, quid deinde mihi magis vtile, scirem.
 Et quo, nunc deceat viuere quemque, modo.
 Nec tamen Aonias pudor est coluisse sorores;
 Aut prece Castalium sollicitasse chorum;
 Sed piget ingrati nimium, Gualtere, laboris:
 Sed piget vnâ operam perdere, & vnâ oleam.
 Hæc noua tristitias cura aggrauat vnica cunctas:
 Nam Cerere, & Bromio, quid sine, Musa canet?
 Aulæ igitur fatuus, fatuo derisio vulgo,
 Opprobriumque bonis, ludibriumque malis,
 Sorte miser durâ, cunctis vefanus, haberi
 Qui cupit; Aoniæ pocula potet aquæ.

Iacobo Hayo, Vicecomiti Duncastrio.

SI totus placeat, totum precor Haye libellum,
 Sin minus; at totum perlege dimidium.
 Si neque dimidium, medij mediumue placebit:
 Sit medio in medij margine meta libri.

Finis libri 1. Epigrammatum.

EPIGRAMMATVM,
LIBER SECVNDVS.

*Thomæ Moravio, Carolo Valuæ Principi
à Secretis.*

HVne tibi, Pieriæ, Moravi, noua gloria turbæ,
Maxima cui iuuenis tradita cura Ionis,
Ille tuus, (si forte tuum finis esse,) libellum
Mittit: Hyanteæ, dona, sititor aquæ.

Iste quidem multo madidus licet ora cachinno,

Nil præter nugas ferre, leuesque iocos,

Serius & nullâ videatur marginis orâ;

Sæpe tamen nasum Rhinocerotis habet.

Tu lector mihi, tu censor, tu deinde patronus,

Quâ tibi fas illum visere fronte Iouem,

Ad mea dona veni: facilique heic accipe mente;

Quoscunque innocuâ lusimus arte sales.

Si lassarit opus, ne fastiditum eat à te;

Ne mora sit, Moravi; lemmata sola lege.

Auferes Dendrophytæ, alias vulgo Clekgeis.

ASpice Dendrophytas, naturæ mira, volucres.

Auferis his Scoto nomina facta solo:

Sylvanus pater est, genetrix dea cærulea Tethys:

Hac vbi finitimum circuit Vrsa polum.

Decidit arboreum, stillatque in marmora semen:

Quod capit, & gremio Tethys amica fouet:

Dum primò veluti vermis, mox vera volucris
 Euolet, & linquens, aëra tranet, aquas.
 Cede Caledoniæ volucrum genus omne volucris:
 Nam genus à magnis hæc habet vna Dijs.

Expositio mali Acontij.

Quidnam isthoc mythyci quondam voluere poetæ?
 Quid sibi vult malo littera sculpta suo?
 Anne aliud malum, blandæ quàm Cypridos hortus?
 Sculpseris heic, votis cedet amica tuis.

Iupiter Europam ferens.

DVm veheret Tyriæ dilectum pondus amicæ,
 Taurus; & è medijs Iupiter esset aquis;
 Sidoni, quid gemitus, quid suspiramina fundis?
 Inquit: & effusis ora rigantur aquis?
 Non ego sum pecudum Taurus de gente tuarum:
 Nec mihi lac vitulo, de grege vacca, dedit.
 Sub formâ latet hâc, cælorum æterna potestas:
 Sub formâ latet hâc, rexque, paterque Deûm.
 Tu tellure feres: pelago vt te, Nympha, decet nam.
 Vectori pretium ferre ferendo Ioui.

Iacobus Britanniarum Rex; inter flores errans.

*Kal. Maii 1621. allusum ad insignia
 Regiæ.*

INter dum flores, flos regum molliter errat;
 Chloris odoratos florea picta sinus,
 Se regi, quo non maior, neque iustior alter,
 Obtulit: ac tales fudit ab ore sonos.
 Si mea cum Zephyro valuissent vota; virerent
 Heic modo purpureis Lilia mixta rosis.

Idem

Idem inter arbores errans, eodem tempore.

INter Hamadryadas, qui sceptrâ Britannica torquet,
 Quum Taurum auersis Sol fugiebat equis,
 Errabat; procerumque simul lectissima turba:
 Ante Iouem vt reliqui stant in honore Dij.
 Gaudebant Nymphæ decerptas arbore frondes:
 Et cui de syluis nomina magna Deus.
 Sed doluere; illic laurum, neque surgere oliuam:
 Serperet in sacras, hæc vt, & illa, comas.

Eua, & Cydippe.

CYdypsen error similis delusit, & Euam:
 Falsa etenim malis vtraque Nympha datis.
 Nempe virum hæc decepta capit: vir decipit illam.
 Hæc ludit, cupido luditur illa viro.

In Cæliam.

CÆlia de cælis se ducere nomina credit;
 Cælia, cælicolis par sibi visa tribus.
 Par sibi visa tribus; geminis non æqua Deabus.
 Par geminis; vni non tamen æqua Deæ.
 At si forte scelus de cælis nomina ducit,
 Diua fit arbitrio Cælia nostra suo.

In eandem.

CÆlia cælicolis similis sibi sola videtur:
 Sola sibi Pallas; sola superba Venus.
 Cæli progenies. ducat quum, ignobile scortum,
 Stemmata de scroto, fur generose, tuo.

In Aulum.

Quid rear? æstiuos vrit dum Sirius agros,
 Chlæna tibi, brumæ tempore lena placet.

Vtraque culta satis. satis vtraque vana videtur.
 Vtraque Panchæas spirat odora rolas.
 Vtraque mobilibus multum inconstantior auris.
 Vtraque quæsito tincta colore nitet.
 Vtraque spectari gaudet, gaudetque probari.
 Vtraque stultitias sat notat, Aule, tuas.
 Lena tamen oculos magis, & magis haurit ocellos:
 Nunquam oculos, oculos & tibi chlæna minus.

Hercules in Oeta.

Magnus ut ardentem insiliit Tyrinthius Oetam;
 Fortius extremâ talia voce dedit.
 Hæc, à me, geminum Nessum strauere venena;
 Missa à te, Alciden Dējanira tuum.
 Sic neque quem alterius validi potuere lacerti
 Sternere; sanguineo nec ferus ense Deus.
 Quæ Lybicos quondam potuit domuisse Leones,
 Alcidae Alciden non nisi dextra, domat.

Idem de se.

Non Leo, Taurus, Aper, Pastor, Busiris, Echidna,
 Non Thrax, Augias, Cerua, aurea poma, Volucres,
 Partheniumue nemus, Stygij non janitor antri,
 Euandriue hostis, cælatus baltheus, Elis,
 Centauriue alacres, neque vasti pondera coeli,
 Vincere me poterant. cataphractum vicit inermis
 Fæmina ter, ternisque dolis, triplicique figurâ;
 Iuno, Iôle, Atheis, dea, pellex,, sponsa, relictâ;
 Diua labore, thoro pellex, & munere sponsa.

Adhuc.

Hostes Iuno dedit; sed amor subjecit amicæ:
 Intereo donis Dējanira tuis.

Contrarium.

Contrarium.

NOmen Iuno dedit, sed Amor subjecit amicam:
Viuo Deus donis Dējanira tuis.

Ioanni Græmo, Comiti Montisrosarum.

SI virtus tua, ter trium sororum
Meræ delitiæ, meri lepores,
Si mens Orchomeni domus puellis,
Si pectus penetræle tot Sophorum,
Si sanguis proauum, tuæque gentis
Splendores, titulique tanti honorum,
Humano veniant sonanda plectro;
Si curtis Epigrammatumue gyris
Claudi lege queant; quis inuideret
Istam mi improbulus beatitatem:
Te, tuumque simul perenne nomen,
Princeps Græmiadum, decusque solum,
Ad cælum lepidò vocare verlu,
Verum quum ingenij mei hoc neget fors;
Et lex Bilbilitanæ idem Thaliæ
Volentem veret: hoc tamen superstar;
(Quod solum licet,) admouebo labris
Tacentem digitum: & diu filendo,
Muti me Harpocratis dabo sodalem.

Venus picta.

DVm Venerem, Getico Mars fessus puluere, cecinit:
Flexit equos; curru defiluitque suo.
Et quid ait, Cytheræa, nocet, noua bella cicare?
Sed non iuuentâ, risit acerba, Deâ.

Narcissus in tabula pictus.

Illud erat quod tu prius, ô Narcisse, peristi:
Necdum etiam, à liquidis ora mouebis aquis.

*In Atlantem, iuridicum, ad imitationem
Pallade.*

Qui modò caufidicus, qui caufidico minor ibas;
Quis te iuridicum, perfide fecit Atla?
Non benè serua prius, vultum componet herilem.
Nec meretrix, sponfi casta futura thoro.
Nec bene contemnet maleolentia stercora porcus;
Esse licet pomis, glande queatque satur.
Serua suas sordes tamen, & lupa, susque relinquent:
Nunquam è caufidico, aut Rhetore, iuridicus.

In Eunum.

Tu licet incedas Tyrio spectabilis ostro;
Possideas quantum Lydius amnis obit;
Tu licet Assyrio fragres perfusus amomo;
Stipite vel costis mollis Achemænij;
Cur veteris fortis tamen, ô, nosimmemor, Eune,
Reliquias primæ spernis amicitiae?
Cur mage te Sophiæ præclaris artibus auctum
Rere: vel eloquio consilioque grauem.
Fallere, si credas. Neque enim hoc multicia præbent,
Vt sit multiscius; qui modò erat sciolus.

*Hero se præcipitem de turri in Helleston-
tum datura.*

Vidit vt æquoreis absortum Sestias vndis
Leandrum, rapido ludibrium ire freto;
Ter pectus nitidis, quater & percussa lacertis,
Vulsa comas, roseas & laniata genas,
Ascensu summi superat fastigia tecti;
Præceps in liquidas desiluitque vias.
At prius hæc. quia sum tua castra sequuta, Cupido;
Da, quicum haud potui viuere, posse mori.

Nutrix

Nutrix, Herus cineres urna condens.

TRistè, Herus cineres nutrix dum conderet urnâ;
Fudisse hos tremulo dicitur ore sonos.

A pelago, à pelago, moneo discedite amantes:
Nec posthac liquidis credite multa vadis.

Orta mari Venus est, fateor. sed quid juvat istud;
Imperet æquoreis quum Deus alter aquis?

Venus, & Pallas.

CYprida, Cecropias Pallas quæ protegit arces,
Ad speculum flauas ponere lege comas

Viderat: & nullâ comptis, ait, arte capillis,
Sat poteris Getico diua placere Deo.

Cui Venus. ast omni positis tu lege capillis,
Vix homini poteris, ne placuisse Deo.

In Priscillam.

DEbebam tibi millies trecentas,
Post hæc prælia, basiationes;

Post hæc prælia, queis Venus superbit;

Ignauumque suum vocat Graduum:

Quum tu vulgiuaga, impudica, mendax,

Nunquam sobria, mæcha defututa,

Proscisso malè me, foro, tabernis,

Popinis simul, & nigris culinis;

Aspersti maculam tibi perennem.

Tum per compita cuncta, pota, potum,

Illam tu caligam, merumque piscem,

Maximè caligam, sequuta pergis:

Qui nunquam prius arriget; nisi ante

Cedatur bene, vapuletque virgis:

Vt tentigine languidâ laboret.

Quare hæc propter, & illa, & illa, & illa,

Quæ referre probum pudet poëtam;
 Pellex vulgiuaga, impudica, mendax,
 Nunquam sobria, defututa mæcha,
 Proscindam malè te impotente Iambo;
 Sæuo, rerrifico, crucem minante.
 Nec vnquam saturum inde cor futurum est;
 Dum me amplexibus insitum puellæ,
 Calentem aspicias nouo calore;
 Amico, placido, integro, benigno:
 Et rumpare malo, & crepes dolore;
 Semper vulgiuaga, impudica mendax:
 Nunquam sobria, mæcha defututa,

Phædra Epitaphium.

ECce heic, Dictæi soboles suspecta tyranni
 Phædra; at Pasiphæes filia vera iacet.
 Quæ pariter sobolem patris, sobolisque parentem
 Arsit: & heic pariter compos, & impos erat.
 Credita casta satis, cuperet quum incesta fuisset:
 Creditus incestus quum malè, castus erat.
 Et iuveni, & malefida seni; natoque, patrique:
 Hoc meruit, iuuenis quo, perijsse modo.

Quando vxor ducenda.

PRimæ si tibi flos viret iuventæ;
 Adhuc ne thalamo cubes iugali.
 Sin instat senium; iubet senectus
 Posthac ne thalamo cubes iugali.
 Hinc, si consilium meum capeffas;
 Ducas quum iuuenis, senexque non sis;
 Sed simul iuuenis, senexque; sponsam.

Apollo & Cupido.

SVrripuit puero Phœbus duo spicula Amori.
 Surripuit Phæbo spicula bina puer.

Sumpfit vterque arcum. cornu sinuauit vterque:
Misit & è neruo spicula vterque suo.
Ictus Apollo gemit; Puer auxerat igne sagittas:
Sed nocuit domino nil sua flamma suo.

Ad Lycium.

SÆpe, Lyci, rogitas, lecto quæ digna jugali:
Conueniat tædis quæ mage Nympha tuis.
Magna petis fateor. facile est optasse; sed illud
Plus erit, è votis multa tulisse meis.
Si tamen optanti faueat fortuna poetæ;
Hanc cupiam thalamo consociasse tuo.
Hanc pete, Sithonium quæ nec superare nitorem,
Nec poterit rubras vincere rubra rosas.
Læta magis placeat, pia, blandula, casta, modesta.
Sit facilis: facilem nolo sed vsque meam.
Sit generosa, operosa, humilis, dotata, petita.
Sit similis genio, si queat esse tuo.
Multa loquens valeat: multum taciturna molesta est:
Docta grauis: nimium rustica nulla placet.
Præcipue videas; genetrix quæ, qualis habetur.
Et num signato corpore virgo fiet.
Denique quæcunque est, medium seruabis: Et isto,
Gratus eris Nymphæ; grataque Nympha tibi.

In Aulum Sacrilegum.

NOnne satis, veterum quod tot decora alta parentum,
Diruta nobilium tot monumenta iacent.
Et despecta trahunt tristem modò templa ruinam;
Rudera nunc ipso squalidiora situ.
Sacratas ni etiam decimas, Christoque dicatas,
Pectore sacrilego tollat auara manus?

Sed quo hæc? vt fassis Christum modò, & hospita Musis,
 Hospita tot miseris, pauperibusque domus
 Aule, tuæ indoctæ pateat, turbæque profanæ;
 Hancque eques obscurâ nobilitate colas.
 Prohque (nefas!) docto, pro casto, & paupere; alatur
 Palpo, canis, meretrix, nîsus, adulter, equus.

Auser Solanus, vulgo Solengouse.

SCotia Solanum patrio me nomine dicit.
 Mirâclum pilces inter, auesque feror.
 Et tibi, seu pinguis, seu sim pinguedo vocanda,
 Non vltra triduum feruor ab arte coqui.
 Nec benè me abscissa comedet nisi coccyge quisquam;
 Et malè præstanti digeret absque mero.
 Talem Mæonides si me olim nosset; abissem
 Inter pennigeras rex, Scotus anser, aues.

De Fausto molitore, & Hyella.

INcrepat vxorem grauius dum Faustus Hyellam;
 Faustus flumineæ cui data cura molæ;
 Atque tuas potius, quam nostras res agis, inquit;
 Segnis, & in totâ desidiofa domo.
 Callida sic conjux. mihi raro si molis, infert:
 Fas, Fauste, assiduo me moluisse tibi?
In Poetas Gallos, qui de pulice Rupellæ, & Pascha
Sij statua manibus truncata, luserunt.
 Cyrrha prius, semperque virens Parnassus, & vnâ
 Vates Castaliæ reddidit haustus aquæ.
 Cyrrha filet, mutique tacent, Parnassus, & vnda:
 Quum vates pulex iam det; & esse manus.

De Pio nasuto proco.

FORTE Pius, placidæ correptus amore puellæ,
 Legitimum cæpit sollicitare thorum.

Venit Hymen. nasus citò conciliauit amicam.

Quantus erat rogitas? sesquipedalis erat.

Credidit illa etenim. (ah durum hoc præscire puellis.)

Cætera quæ vestis contegat, huic paria.

At postquam breuius, quod longius esse volebat,

Sensit & in iusto pondus abesse loco.

Ingemuit; lachrymasque dedit, cum murmure tali;

Dij tibi; qui poteras, Nase, nocere mihi.

In Lucium.

SCis, paterisque alios vxorem accedere, Luci;

Namque fuit quæstus maximus inde tibi;

Vnum tu prohibes Lycium: quem deperit vnum,

Et quem plus oculis diligit illa suis.

Et tamen, hic molitor minus omnibus audijt esse:

Sed mage qui quæstu téque, tuamque iuuat.

Leno tuæ nuptæ turpissime, diligat aut fac

Lucia non Lycium: Lucius aut Lycium.

In Posthumum.

TENDERet ad solitos dum, quæ via prima, penates,

Ogygio madidus, Posthumus, ante Deo;

Illisit saxo cerebrum furiosus acuto:

Et crudi euomuit flumina pota meri.

Quid miser, ah! voluit? quæ tanti causa furoris?

Scilicet, vt fronti cornua discuteret.

In quatuor Batauos Poetas.

I Te alij. mihi sat Batauo de litore cygni

Quatuor. Aonij gloria rara chori.

Baudius heic est blandiloquus, suauisque Secundus,

Grotius heic doctus, Heinsius heic tener est.

Baudius est Pitho. tua basia, Cypri, Secundus.

Heinsius est Erato. Grotius ipsa Charis.

Baudius est lingua. & Musarum labra Secundus.

Heinsius est oculi. Grotius inde genæ.

Felices! ego suspicio sublime cacumen:

Et veneror Pindi qui tenuere jugum.

Vos tamen ante alios, Batauo de litore vates;

Siue pares placuit, seu minus ire pares.

Troia:

Quisquis ades, nostræque vides exempla ruinæ;

Et versa iratis mænia tanta Dijs;

Disce, nec alterius Genium contemnere lecti:

Nec trahere in medium pocula plena diem.

Troia Asiæ regina fui; Europæque labores:

Fors merui æterno stare superba loco;

Si neque Tyndaridos facies mihi nota fuisset:

Nec qui pampineâ tempora fronde tegit.

Tu sine veste Dione, & tu sine veste Lyæ,

A vestris cecidi Troia nuda dolis.

Adhuc.

Quam nudam Bacchus strauit, nudamque Dione,

Quæritis : hæc nervos sustulit; ille pedes.

Helena Epitaphium.

Candida formosæ iacet ecce heic filia Ledæ;

Aedita Nympha solo, credita digna polo.

Digna polo, si digna polo; quæ sanguine solo

Nota solo fuerat, sanguine nota fallo.

Dira lues Phrygiæ, pelago labor, arma Pelasgo:

Cæde nociua solo; clade notata fallo.

Nupta tribus, bis rapta, tribus viduata maritis:

Sæpe petita solo; sæpe petita fallo.

Denique fax iuuenum, procerum nex, nox Phrygiorum,

Vna soli, atque soli, pernitiesque poli.

*In Celurcam, vulgo Montisrosam, natalem suam
urbem.*

CArmina Pieriæ dicent mihi blanda puellæ;
Et Phæbus numeros donet habere suos;
At neque Pieriæ mage te, Celurca, puellæ,
Aut decoret numeris Delius ipse suis.
Certat vbique Deus. tibi dat sua munera Flora:
Et vario æqualem gramine pingit humum.
Farre, Ceres, flauos spicis redimita capillos,
Circundat largâ mænia tuta manu.
Addit opes pelagi domitor; populumque benignus
Sustinet: & vitreis diues inaurat aquis.
Flora, Ceres, Nereus, decorat, circundat, inaurat,
Terram, urbem, populum, gramine, farre, bonis.

In Posthumi uxorem sterilem.

NVlla tibi quereris quod sit de coniuge proles;
Præter amicitias, nomina multa, tuas.
Hoc satis est, culpam dixisti; culpæque parentes.
Non solet in tritâ surgere gramen humo.
*Domus Regia, ad excipiendos legatos externos
conuiujs exstructa. 1621.*

Hic, vbi tecta nouo surgunt regalia saxo,
Felices epulas exhibitura Deûm,
Mulciber ignipotens, momento temporis, omnia
In tenues fumos iusserat ire prius.
Illa quidem, imbriferumq; Notum, rapidumq; Aquilonem
Et metuere iras, Lemnie claude, tuas;
Nunc omnes rident furias: satis auspice vtroque,
Patre Ioue, & nato tuta futura Ioue.

In dissidia Zelotyporum coniugum.

Dicite diffidio junctissima pectora solo
 Digne aliâ, atque alio tu quoque digna viro;
 Quæ vos exagitat tantum discordia; quo tu
 Improba sis dictis, tu metuende minis?
 Quid tu tam cupido circumspicis omnia ocello
 Improbe; fors oculis non adeunda tuis?
 Quid tantum inquiris domini tu in facta mariti:
 Auribus & patulis credula cuncta rapis?
 Hi mores, lites, & inania iurgia ponunt:
 Et nova Zelotypæ dant alimenta faci.
 Sit pudor, utque novo noua sit concordia lecto;
 Surda dehinc mage tu, tu mage cæcus eas.

In Flaccum Poetam.

Exulat è numeris Venerum tibi turba jocosa;
 Suntque procul vanis ebria verba jocis.
 Sic tibi, Flacce, grauis; sic, Flacce, seuerus habetis:
 Stultius at nihil est hac grauitate tuâ.
 Dum neque sal, neque mel, tibi dum neque fellis amaror;
 Ponderibus grauitas orba stat illa suis.

In Caluum, ad Pictorem.

ORa, manus, tabulâ, pictor, si pingis in illâ;
 De numeris poteris cætera scire meis.
 Osceus, indocilis, timidus furiosus, egenus,
 Turgidus, infelix, dirus, avarus, iners,
 Barrum, asinum, lepores, Furias, Irumque relinquit,
 Therpsitem, Priamum, noctuam, apem, cuculum.

Helena Poetis.

CUr mihi Pierij tantum nocuistis alumni?
 Cur ruis in poenas totus Apollo meas?

An quod Amor rapidis violauit viscera flammis?

Inter vos teneri lusor amoris erat.

An quod in arma viros speciosæ munere formæ

Mouimus : & Phrygium fodimus ense latus?

Ni sic nota forem; nunquam sic notus Homerus.

Quod viuat, natibus debeat ille meis.

Godefredi Hageni, Midelburgozelandi, tumulus.

NIobe quiescit tecta membra marmore :

Nec fata prolis amplius gemit suæ.

Non ille magnus qui exprimi potest dolor.

Stupet alta cura. vos dolete quos mouet

Ætæque verna, visque viuuda ingenij:

Morésque lacte puriores, aut niue,

Dum fila vitæ nulla rupit Atropos.

Vos in benigno, patrio si non solo,

Quà toruus vndis Nerei Bodotria

Miscere sese pergit, Hagenum cito

Lugete raptum vulnere infidæ Deæ;

Quæ pauperi æquat diuitem, & bonum malo.

Lugete vos hæc; quos minor coquit dolor.

At ego, dolorum quem grauant tot agmina:

Luctusque totis sæuit in præcordijs:

Non mira, quod non heic fleam. nam qui potest

Lachrymare fletus, flere moesta lachryma?

In Regem, & Principem, die 23. April, quo se

Periscelidis equites ostentant.

LVce sacrâ, clari colitur quâ fama Georgij;

Qui nomen domito grande dracone tulit:

Forte Periscelidis celebris conuenerat ordo:

Ne festa officijs lux eat orba suis.

Illic qui Tamisis famulis pater imperat vndis.

Illic tam magni Carlus imago patris.

Maiestas decuit cunctos; faciesque decora:

Visa ipsis fuerat quæ bene digna Dijs.

Sed cunctos rapuit Tamisæ Iupiter oræ:

Et cunctos tanti Carlus imago patris.

Fulgebant pariter; gemmæque, auræque superbi:

Oris ut ambigeres cui prior esset honos.

Ut si quis geminos componat; diceret: hic si

Lucifer haud fieret; Phosphorus ille foret.

In Nuptias Iacobi Hayi Vicecomitis Duncastrij, &

D. Persæ Comitissæ Northumbrij filie.

PECTORA Persæ Tritonia, Delia mores,

Egregium formæ Cypria diua decus,

Tres, sua quæquæ, Deæ finxerunt: Pronuba risit;

Et simul hæc; Hayo digna ea virga meo.

Nec mora, & aligerum compellat blanda puellum;

Cui tela, & pharetræ cura; leuesque faces.

Atque ita. da parili duo pectora ab igne calecant

Illa. simul digito monstrat utrumque Dea.

Paret Amor iussis. humeris leuat inde pharetram.

Auræque è pharetrâ spicula bina iacit.

Persensere simul defixæ cuspidis ictus:

Ingemuere simul: incaluerunt simul.

Tum Deus, ex alto geminos miseratus olympo,

Fœdera conjugij mutua sanxit, Hymen.

Castia licet, thalamos Pallas non fugit amicos:

Nec genetrix Paphij Diua Erycina Dei.

Vnica, virgineum solui indignata pudorem,

Ad sylvas abiit Delia pulsa suas.

At tibi, si scelus est vnam depellere, sponse,

Laus thalamis geminas consociasse Deas.

In Caluum.

Quid dicam? neque forma viri, neque forma puellæ,
Mole nec es totus bellua corporeâ.

Quidnam igitur? si quæ fieri mutatio posset,
Mole fores totus bellua corporeâ.

Cornua qui dederit; dabit & bouis ille figuram.

Ille asinum; longas qui dabit auriculas.

Si pennas habeas; bubo volitabis in vmbris.

Si caudam; subito cercopithecus eris.

Si quadrupes fieres; poteris bene barrus haberi:

Et dare terribiles offeus ore sonos.

Cornua da, auriculas, pennas, caudamque, pedesque,

Bos, asinus, bubo, simia, barrus, eris.

In Carinum, artium magistrum.

Magister est Carinus. & quid hoc mali?

Bonusque sat Carinus. & quid hoc mali?

Sed dum magister, & bonus Carinus est;

Magister est Carinus optimus mali.

In Varum Podagricum.

Distortis male cruribus laborans,

Nodosam miser induit podagram;

Fani pernities, forique, Varus.

Vnus Cerbereas tamen sagittas

Durâ cote acuit: malumque linguæ

Virus ejaculatur. ô Deorum

Quisquis, hæc oculis tueris æquis;

Aut ipsum obrue tam malâ podagrâ:

Aut linguam hac podagrâ malam coerce.

Finis libri 2. Epigrammatum.

EPIGRAMMATVM,
LIBER TERTIVS.

*D. Roberto Caro, Ancrumio Equiti, Carolo Principi
a cubiculis intimis.*

Non ego nobilium venio mirator honorum:
Aucuper vt numeris nomina magna meis.
Ille etenim procures, & inania, nomina Care,
Cui stipe collatâ trita lacerna, canat.

Mi non difficilem satis inuenisse patronum:

Et pectus solido quod sit amore meum.

Sit, tu vti, Mecænas facilis; sit fidus amicus:

Et laudet magnos, qui velit esse, viros.

Caroli Principis hastiludium 24. Mart. 1621.

IActabat toto Maiors sua prælia cælo;

Et dedit Octæo qui sua membra rogo;

Castor equos, cum fratre pio, cæstusque terebat;

Hæc quoque cum reliquis lis fuit ipsa Dijs;

Quum subito assumptâ Tritonia Gorgone Pallas,

Edidit ante patrem talia verba Iouem.

Vires, arma, & equi, superis si gloria; Carlo:

Si ingenium; cedam dotibus ipsa meis.

*De grandine, eodem ad hastiludium, progrediente,
affatim cadente.*

INdutus thoraca humeros, galeaque verendus,
Altera spes nostri, Carolus, vna soli,

Ibat vt oblati hosti concurreret hastis;
 Prefferat & dudum terga ferocis equi;
 Æthere quum subitò grando crepitante procellâ,
 Decidit in vultus Principis: inque sinus.
 Ille sed, hinc Iouis aspiciens placida ora Britanni,
 Latonâ hinc geniti lumina clara Dei;
 Risit, dulcè tuens. quo grando repente recessit:
 Purior & solito lumine Phoebus ijt.
 Quid sperare licet tali de Principe nobis;
 Quum fuget vultu nubila fusca suo!

Paridis Epitaphium.

Qui tegor heic, Danaas armaui in Pergama gentes;
 Heu, Paris, heu, patrij sola ruina soli.
 Quem Venus, & teneri blandus moderator Amoris,
 Abiectum, in castris erudiere suis.
 Hinc, vix prima genas pingebat flore iuuentus;
 Quum placui formæ, Pegasi Nympha, tuæ.
 Postmodo, de facie quum noscor regia proles,
 Accendit flammæ nupta Lacæna nouas.
 Fælix; qui placuit, si displicuisset amanti,
 Et qui displicuit, plus placuisset, amor.

Adbuc.

Pastor eram in syluis; Graijs sed amator in oris:
 Miles in Iliaco per duo lustra solo
 Fistula pastori, Ledæa placebat amanti:
 Bellanti certâ missa sagitta manu.
 Fistula securæ placidissima pignora vitæ;
 Tuque Lacæna labor: tuque Gradiue dolor.

Adbuc.

Pastor, miles, amans, colui, armaui, violauì,
 Rus, patriam, hospitium, pace, phalange, rate.

*Anna Drummonda, D. Ioan. Scoti Scototeruati,
coniugi.*

Quem dederas, veri monumentum, & pignus amoris,
Excidit hic digitis annulus, Anna, meis.
Non equidem nostri fuit ista incuria; testor
Numina synceræ maxima amicitiae.
Nec tum, me vlla tui cæpere obliuia; quamuis
Inter nos longæ millia, multa viæ.
Verum aliqua eripuit necopino, nîlque scienti,
Nescio quâ tacita, Castalis, arte, mihi.
Scilicet, vt digito quia noluit esse poëtæ;
Poneret in numeris, Anna, perennè meis.

In coniuges discordes.

Ausus erat quisnam thalamo fociare iugali,
Quos vidit iunctos vix brevis hora duos?
Litigat hæc semper; linguæque exfuscitat Hydras:
Verberibus duras ingerit ille minas.
Gaudet adulterio sedenim, dubioque cubili
Vir; petit & dubium nec minus illa thorum.
O Paphiæ quæ cura Deæ! quos nulla Deûm vis,
Hos fecit dubius iungat vtrolque thorus.

Pastoris, de Monacho, & lupo, querela.

Nulla quies, nulla humanis constantia rebus;
Occupat alternas spēsque, metusque, vices.
Nanque, sub his patulæ recubo dum frondibus vlmî;
Et leuat arentem lympa sonora sitim.
Hinc monachus nostræ dat basia mille maritæ;
Atque rapit sacri gaudia fæda thori:
Hinc lupo vtget oues. timeo malecautus vtrumque:
Et premor à binis vnus vbique malis.

Ergo

Ergo petam monachum? pecori lupo instat anhelō.

Ergo lupo? monachus basia nostra feret.

Lude tamen coniunx potius. minus est, mihi crede.

Mille lupos, vnam quam domuisse lupam.

Hectoris tumulus.

Hospes ades quisquis, ne celsæ mænia Troiæ,
Ne pete, quæ Phrygios contegat herba duces.

Heic pater, heic genetrix, heic gloria, bella, triumphis.

Conditur heic minimo maxima Troia loco.

In Phileniden.

Vnde hoc, Phileni, culta, pulchra, candida,
Simulac amicus te petit, deliria

Vulgi recensens, & fori mendacia;

Testata magna tu repente numina,

Furtiua nulli te dedisse basia,

Fauente nocte, matre, iuras, insciâ.

Phileni, siste. quid jurare proderit

Quum te tacente peieraret halitus?

Dies natalis Britanniarum Regis Iacobi 1621.

19. Iunii repetitus.

Iam redit ille dies, qui magni Principis ortum,

Fergusidum stirpi, Brutiadumque dedit;

Ille dies niueo signandus sæpe lapillo;

Quem nonum & decimum Iunius ire iubet.

Pax æterna illum, & Clementia mitis honoret.

Et cum Casta io, docta Minerva, Deo.

Illum vnum colat æqua fides redeuntibus annis.

Et Sophia; & Suadâ concomitante, Charis.

Vt diuûm, de rege Iacobo, hominûmque voluntas,

Hæc rata vota petat; hæc rata vota sinat.

Vivat, & integra canos fallente senecta:

Totque annos numeret, quot numeravit annos.

Ad Eunum.

Quid Telamoniaden, Clymenes cum prole, furentem,
Quid laudas Cadmi, Perithoique manus?
Serus honor post fata venit: nunc atria pulset.

Quique comes magnis liuor vbique viris.
Si foret Empedocles sua iam post busta superstes;
Non daret Aetnaeo membra cremanda rogo.
Vne putas nullum fortem, magnumque videri;
Dum queat esse aliquid, n̄ velit esse nihil?

In Grammaticos.

Nim benè Grammaticis, queis omina tristia quinque,
Constituit primis versibus, ipse Maro?
Arma refert primus. *profugum* canit inde secundus.

Terra iactatum tertius; atque *Mari*.

Vim superum quartus; *Iauæ Iunonis ob iram*.

At bello passum plurima, quintus habet.

Nunc age, Grammaticus, dic, tot post omina dira,
Et post tot casus, qui benè lætus erit?

Iani bifrontis effigies.

Dicite, cur geminâ ferat, hic; duo lumina fronte:
Aut cur prospiciat, respiciatque, Deus?
Scilicet his; dantis dum munera spectat, ocellis;
Mutua reddentis munera cernat ijs.

Circulus Vacuus, pro effigie Nemini sui positus.

Nemini effigies vera heic ostenditur; ipsi
Fronte, oculis, toto corpore persimilis.
Nam si ipsum adspicias; (cœu vidit Homerus,) imago
Illius hæc dubites, huius an ille magis.

Ioanni Cocburno, Caroli Principis, Creodatae.

COcburnum Natura tulit; sors sustulit æqua.
 Cocburno mores contulit alma Charis.
 Cocburno ingenij Tritonia detulit artes.
 Et genium Cocburno obtulit alma Venus.
 Prætulit innumeris Cocburnum Phæbus: & inde
 Intulit hunc numeris Aonis vua meis.

In Flaccum Poetam.

TRiste scelus, numeris maculosum stringere Iambum:
 Aut, versu veterum nomina ferre Deum.
 Ludere triste scelus, blandum ridente Thaliâ;
 Promerêque argutis mollia verba jocis.
 Sola placent grauiâ; & rerum tibi prima sacrarum:
 Et quicquid melius pagina sancta probet.
 At non, Flacce, scelus; sacris illudere dictis:
 Et sæpe insipidos his animare sales.
 Hæc facias quamuis; grauis es: meritòque videris.
 Hoc graue te vatem dat scelus ire granem.

Impar Venatio, Cinna, & Pontia.

IBat venatum Cinna; ibat Pontia: cincta
 Hæc Veneris ritu; virginis ille Deæ.
 Hæc thalamum, nemora ille petit; camposque iacentes.
 Hæc scuto, iaculis nobilis ille suis.
 Præda ferendo huic est; præda est feriendo sed illi.
 Huic remanendo; ille præda sequendo venit.
 Hæc primâ iuuenem captat flotente iuuentâ:
 At ceruum ille altis cornibus egregium.

Exitus hic ludi est; ceruum cum cornibus ille
Rettulit: at captum reppulit illa virum.

In Scotos, externos mores referentes.

Rarus abest patriâ Gallus; sua limina seruat:)
Præ foribus semper gaudet & esse suis.

Flander ad Eöos currit mercator ad Indos:

Nominâque iuuentis ponit Iberus agris.

Circum æquor, terræque sinus, animosior Anglus

Nauem agit. & cæli lustrat vtrumque polum.

Italus in Graijs, Latijs Teuto hospes in oris.

Stat glacie in vincâ Cimbrica puppis aquâ.

At leuior Scotus, nusquam vestigia figit:

Pérque soli longas it, pelagique vias

Hinc mores Gallique refert; Flandrique; & Iberi;

Britonis; & Cimbri; Teutonis; atque Itali;

Sed morum discrimen habet. mercator & Anglus,

Flander, & est Cimber. Teutoque vulgus iners.

Gallica mobilitas, fraus Itala, fastus Iberi,

Sunt tria quæ sibi vult nobilitatis apex.

Sic dum cuncta refert; & non vult vnus haberi:

Desinit esse aliquid; incipit esse nihil.

Venus & Mars.

Qum Diomedæo Venus iret faucia telo;

Mortali & gemeret vulnera facta manu:

Risit, & innixus Geticæ, sic Mars ait, hastæ:

Non heic sunt thalami, Cypria Diua, tui.

Proci, & puellæ, nostri temporis.

Arsit amans Phoebus, Nymphæ Penëidos igne:

Vota fugax cupidi lusit at illa Dei.

Candida capripedem Syrix ita fugit amantem.

Et Satyri Eurydice per vaga rura labor.

At nunc; quis furor hic, quæ dissimulatio Diui?
Quæque fugit sequitur: quæ sequiturque fugit.

Carolo Valliæ Principi

A Les olor, Zephyro nunquam nisi flante canorus,
Ingeminat placido gutture molle melos.
Ingenuos volucris notat hæc, ô Carole, vates.
Te Zephyrum cygno quid vetat esse tuo?

*Iacobo Maxuelio, Regi a cubiculis interioribus,
Equitum ordinis Periscelidis faciali.*

DVra quidem res est, (liceat modo vera fateri.)
Non tacuisse mihi; vel tacuisse mihi:
Dura quidem hæc sunt, Maxueli; durissima sed res,
Si prosum minimum sorte loquendo, loqui.
Quid faciam? tacuisse amor impedit; haud tacuisse
Officij meritum: dat dubitare pudor.
An meritum reticebo; an pulchræ munera mentis:
An neutrum potius, vel tibi vtrûmque canam?
Nec faciam; & faciam: namq; hoc Epigrammate curto,
Dumque loquor taceo; dum taceoque loquor:

Ioanni Mareschallo.

SEptem elementorum munus tibi carmine mitto;
Mareschalle. animi pars benè magna mei.
Prima est de volucrum Palamedis nomine prima.
Proxima at irati littera, Iane, canis.
Terna accusanti, damnato propria quarta est:
(Si locus Ausonio est hac quoque parte foro.)
Quinta tuo (si vera fides) de nomine prima est.
Sexta è Cadmæis littera prima notis.
Ultimam, aue, saluëque, tuo quum dicis amico
Sume. ita nunc grati munus amantis habes.

De Ioue, ad Idolorum antiquitus cultores Reges.

ARduus armatâ qui torfit fulmina dextrâ;
 Réxque, Deusq; hominum, rexque, patrêque, Deûm;
 Taurus, olor, Satyrus, serpens, Dea, pastor, & aurum,
 Próque fuit dominâ, flammâque, vírque, suâ.
 Cuñam igitur, Reges, adoletis cinnama? vobis.
 Nánque etiam tales vos ego credo Ioues.

In eundem.

QUod scelus in terris homines, quæ crimina liuquent;
 Si regat hic cælos, quem regit omne scelus?

Qualem optet uxorem.

GALLA fide dubiâ, postquam data nupta marito:
 Virgini at intacti cura pudoris adest.
 SCOTA fide certâ, postquam data nupta marito:
 Virgini at ambigui cura pudoris adest.
 Si vlla meo thalamo conjunx debebitur; oro,
 Vergine fit Gallâ, coniuge facta Scotâ.

In Alexin medicum; ex græco Nicandri.

CLYSTERA medicus quinque Alexis præbuit,
 Et quinque purgauit simul.
 MORBO iacentes quinque repperit viros.
 Et quinque inunxit denuo.
 MEDICINA quinque his vna; nox vna vltima;
 Vespillo & vnus contigit.
 VNUM sepulchrum, & Orcus vnus omnibus:
 Planctusque non nisi vnicus.

In Pulicem.

PVlex pumile, quid meis quietem,
 Hoc noctis vagus, inuides ocellis:
 Huc, illuc, saliensque, palpitansque?

Non

Non sum quam tibi reris esse, non sum,
 Sueciplenula. delicata virgo;
 Non adhuc socio cubans cubili:
 Cui matris timet, atque cura patris.
 Cuius tu tamen & labella rubra,
 Et genas niue, purpurâque tinctas,
 Palpebrâsque duas ocellulorum,
 Et collum simul, & femur tenellum,
 Et quicquid reliquum est lubentiarum,
 Quod castis Venus abdidit tenebris,
 Percurris citò, vellicante morfu.
 Hanc si me esse putas, nigelle pulex;
 Pulex pumile, pumilille, fallis.
 Illuc te refer ergo, & hinc recede:
 Indulgens placidam meis quietem
 Paulùm luminibus. negare sin mi
 Pergis munera noctis, atque somni:
 Mellitam, teneram, breuem quietem:
 Inducam horridulam, feramque Parcam;
 Caput pollice quæ premens, gulamque;
 Et pectus piceum, & pedes nigellos:
 Exutum tunicâ, breuîque pelle,
 Nudatûmque satis, relinquet Orco:
 Culici comitem Maroniano.

Guilielmo Herberto, Comiti Pembrocio:

Non hæc supiua laude charta præsumens,
 Tuum loquetur, posterumue seculis,
 Tradet stupendum nomen; inuido stilo:
 Herberte magne. te laudare qui velit:
 Laudet Camænas, Pallada: atque Gratias.

De Sacerdote Gauro.

MAne, *Pater noster*, Boreâ frigente niuali,
 Dum boat ignotis, Gaurus, ut ante, sonis.
 Nescio quid miserum querulo responderat ore,
 Non intellectis enus & ipse tonis
 Sed benè, flamen ait: quia flamine fortius vno,
 Orans cum socio flamine, flamen agit.

Puellares artes.

Promuntur variâ vultus de pixide. crines
 Ornantur, laxum stringitur arte latus.
 Pallor, & hinc macies bibitur carbonibus atris.
 Exiguo premitur compede forma pedis.
 Plura ferunt teneræ, (quorsum tamen ista?) puellæ.
 Ut possint medios nempe vorare viros.

In Glyceren.

Quod pulchros, Glyceren, sumas de pixide vultus,
 Quod tibi compositæ, nec sine lege comæ,
 Quod niteat digitis adamas, beryllus in aure,
 Quod brevis est lateris, par quoque forma pedis,
 Lactea quod cingat baccatum colla monile,
 Quodque peregrino vestis odore placet,
 Quod levis incessus, quod lumina pæta vagantur,
 Quod multus toto risus in ore sedet,
 Quod maneant nudæ mediâ plus parte papillæ,
 Instita quod breuior vix tua crura tegat,
 Otia quod, Glyceren, quæras, choreasque frequentes,
 Quod moueas teneros arte decente pedes,
 Inter & æquales residens lasciuia puellas
 Sæpe canas Paphiæ libera furta Deæ,
 Quod iuvene aspecto, Glyceren, suspiria mittas,
 Non sum diuinus; sed scio quid cupias.

Ioanni Iunio, Decano Vintoniensi.

Quem patris ætherei blanda indulgentia, Iuni,
 Quemque fauens nostri Principis aura fouet;
 Grate Deo, regique hominum; grate omnibus vne;
 Ore licet iuuenis, pectore mente senex;
 Grator vt cunctis viuas, gratissime Iuni;
 Grator at Musis non potes esse meis:
 Iunior & cunctis possis quoque viuere; certè,
 Iunior in numeris non potes esse meis.

*De Hugone Grotio, ope arcæ suæ, depromptis in-
 de libellis, carcere elapse.*

Dædalon, Ægiden, & tempora prisca reuolue;
 Confer, & ad nostros lumina verte dolos:
 Vix simile inuenies facinus: tam grandibus ausis.
 Crede mihi authores res habet ista Deos.
 Ægides filo eripuit se: Dædalus alis:
 Omnia at hæc solus Grotius exuperat:
 Carcere se clausit, quò carcere abiret: eratque
 Ipse sibi custos: liber vt ipse foret.

Adhuc.

Sandapilam vt fugeret, solers se Grotius arcâ
 Clausit: custodum lusit & arte manus,
 Mors risit facinus: pharetrâque, hæc, tela recondens;
 Viue tuo fato, viue, poeta meo.

Cur cælibem degat vitam author.

Si tibi forma potens, si pulchro in corpore vires;
 Ibit in amplexus Nympha Britanna tuos.
 Si fundus patrijque lares, si nummus in arcâ;
 Conueniet thalamis Galla puella tuis.
 Si nimis Idalio pectus transfigitur igne:
 Ausonis est precibus virgo roganda tuis.

Helles.

Hellespontiaci bona si tibi vasa Priapi:

Accedet votis fuscule Ibera tuis.

Si Bromio, choreis que, vales traducere noctes:

Est de Teutonico sponsa petenda solo.

Robore, diuitijs, flammâ, mutone, choreis.

Qui valet; huic sociam fas sit habere thori.

Me pater Aonius thalamis abduxit; & inquit:

Quæ velit ingenium, non erit vlla, tuum.

Ioanni Adamsono, verbi diuini apud Libertonenses præconi.

Quem Phoebus duplici complectitur æquus amore:

Qui cytharæ medicas addis amice manus:

Herbarum, numerumque potens; cape munus ad illo,

Qui tibi se officio mancipat vsque nouo.

Ignauum Cholerae stomachum genus acre premebat:

Cui color vt flammæ, sic vigor ignis erat.

Iam Cererem miseri, Bacchumque auerterat ore:

Nanque malè assumptum propulit vsque cibum

Iussisti sperare ægrum meliora poetam:

Porrextique meis pocula sana labris.

Sana, sed hæc stomachi venas tentare latentes,

Atque alui abstrusas quæ valere vias.

Nec mora contractis valido conamine neruis,

Fertur, & celophago noxius humor abit.

Altera pars, varijs errans ambagibus exit,

Lubrica deiectis quâ via nota cibis.

Quid tibi pro meritis debebo, & munere tanto?

Quid poterunt numeri soluere deinde mei?

Tu mihi Phyllirides, Podalyrius, atque Machaon,

Tu mihi, tu Pæon; tuque Melampus eris.

Quumque tuos Lachesis (sed tarda) exsoluerit artus:

Et quum de tanto nil nisi pulvis eris.

Aut Lyram Arioniam propter, sydusue bimembre,
Ibis, Adamsonio nomine, stella polo.

Lodoico Steuarto, causarum in supremo Scotorum Senatu Patrono.

DEbita tu poscis; mihi debita soluere cordi.
Sed rogo, soluentur quo, Lodoice, modo?
Tu grates polcis; grates mihi reddere cordi.
Sed rogo, reddentur quo, Lodoice, modo?
Carmina persoluas, inquis, saltem ergo poëta.
Sed rogo, persoluam quo, Lodoice, modo?
Debita si grates, & grates carmina poscis;
Innumeros numeros me numerare iubes.
Debita sin versus, nec grates debita poscis;
Versibus en bis sex cuncta soluta vides.

Thomæ Goddæo, Theologo, Archiepiscopi Cantuariensis Sacellano primario.

HUc, huc, hendecasyllabi, quot estis,
Vel posthac eritis, vel hinc eratis,
Huc, huc, hendecasyllabi venite.
Goddæus rogat, & iubet rogando.
Goddæus pater elegantiarum.
Goddæus pater omnium leporum.
Goddæus decus artium bonarum.
Goddæus decus omnium bonorum.
Goddæus probus, aureus, disertus.
Goddæus pius, innocens, modestus.
Goddæus Charitum medulla plena.
Goddæus lepidæ labella Pithus.
Goddæus benè vos amans, colensque.
Goddæus benè nos colens, amansque.
Si quorsum velit ille vos venire,

Fors sit scire iuuat; parum negoti est.
 Verum aut, hendecasyllabi, huc venite: aut
 Ad illum hendecasyllabi, hinc abite.

In Poetas huius seculi; Iacobo Scoto, in Supremo Scotorum senatu scribæ primario.

E Sse quid hoc dicam, nomen quod vile Poetis:
 Rarâ que nunc tollat gloria Pieridas?
 Anne, quod æterna fixerunt numina lege,
 Tempora vti Genijs sint varianda suis?
 Anne quod obruimur numero; dum quisque poetæ
 Inscribit numeris nomina, Scote, suis:
 Prostituitque Deas pretio; dominóque ministros
 Æquat: & in cunctos officiosus adest:
 Aut furit insanæ, Satyris, sale, vulnere, Musæ;
 Qualis ab Ogygio concita Baccha Deo?
 Hæc videt, obscurâque iacet generosus in vmbra,
 Contemptor vates sortis, & inuidiæ.
 Hic maiora aulis regum, vel principe toto,
 Concipit: inflatus liberiore Deo.
 Hic apis est; meritis qui præmia digna rependens,
 Mel, & quum libuit, spicula fellis habet.
 Naturæ hic, vitæque nouus simulator in orbe:
 Proximus à magnis mente, animóque, Dijs.
 Cætera adulant uñ, Scote est; vel turba furentium:
 Hic est, Aoniæ cui datur haustus aquæ.

In Castoris Nasum.

C Astoris egregius nasus, supereminet omnes:
 Nulli non operi commoda multa ferens.
 Nam ligo, falx, vomer, cardo, anchora, buccina, & hamus,
 Asciaque, & scalprum, & fuscina carnis erit;
 Fossori,

Fossori, viti, agricolæ, foribus, rati, & armis,
 Piscibus, & fabris, fumificisque coquis.
 Magna quidem hæc alijs; domino sed nulla videntur,
 Dum non est lepidi plena lagena meri.

In D. Robertum Aitonium Equitem, Poetam celeberrimum.

Nomen Acidaliâ quod fixit arundine Cypris,
 Nomen quo Paphius, ludere gestat Amor,
 Nomen Hyantæis quo sese oblectat in vndis,
 Dum tereti Phœbus pollice pulsat ebur,
 Nomen quo Musis non vllum notius audit,
 Esse suum Charitum quod bona triga velit,
 Nomen pacis amans, & mille leporibus aptum,
 Cui Suada indulget, cui sine felle jocus,
 Nomen in harmonico quod Iupiter audit Olympo,
 Dum miscet Phrygius pocula læta puer,
 Nomen quo tellus, auræque, atque humor aquai,
 Cunctaque concordant, dic quod? Aitonius.

Quæ optima semper femina.

Foemina nulla mala est, thalamo non juncta jugali:
 Quum thalamum intrauit; foemina nulla bona est.
 Sed bona dissimulat; sese mala prodit aperte.
 Sed bona non bona erit: sed mala pejor erit.
 Qui sapis ergo; & vis tibi sit bona femina semper:
 Ne tangat thalamum, speret at vsque tuum.

Mars & Amor.

Ense ferox, hastâque minax, sua prælia coelo.
 Iactabat, summum, Marspiter, ante Iouem.
 Risit Amor; faculâsque tenens, grauidamque pharetram:
 Sunt etiam matri prælia grata meæ.

Mars & Bacchus.

Horridus in galeâ, & squamis thoracis ahenei,
 Obuius, Ôgygium dum furit ante Deum,
 Et sese nimium Mauors ostentat in armis;
 Qualis in Æmonio puluere praelia obit:
 Toruâ tuens oculis, Geticâ Bacchum increpat hastâ:
 Et tua quisnam, Euan, spicula vidit; ait.
 Subrisit, cyathumque tenens, & cantharon, Euan:
 Quid mea si exequant, Mars, tua tela tibi?

*Adamo Regio, Poeta, in consistorio Ecclesiastico
 Edunensi, Iuridico*

Cognomen, noménque tibi, doctissime vates,
 Imposuit fati conscia Musa tui.
 Illud quod rex sis, hoc quod vatum pater audis:
 Et, Regi, ex merito nomen vtrumque tuo.

De Gallie nomine.

Gallia, num gallis Gybeles, gallisne Gradiui,
 Debeat, an gallæ, nomina, vel Galatis;
 An γαλέη potius, galeæne, an forte γαλάπκ.
 Incertâ penitus sub ratione later.

Heic ego sollicitus Phœbum dum consulo, risit:
 Et simul hæc; nimium Gallia amat galeam,
Gallia discedens. Kal. Maijs. 1620!

Gallia chara, vale, nostræ gratissima vitæ:
 Forte iterum haud oculis adspicienda meis.
 Gallia blanda, vale; summi Iouis aurea sceptrâ.
 Diuitiæ Argiux, gazæque prima, Deæ.
 Gaudia Pomonæ. Syluani vmbra. & rosa Floræ.
 Delitiæ Bacchi. blanditiæ Cereris.
 Elysi Plutonis agri. Deoidos Enna,
 Latonâ genitæ lustra, nemusque, Deæ.

Basia Acidalia, lususque, & furta, Diones.
Aligeri pueri, tela, pharetra, faces.
Ægis, & armigeræ dextra ingeniosa Mineræ.
Ius Themidos. Pacis sæpe petita quies.
Pæonis herba. manus Podalyria. gloria Phœbi.
Et decus Aonij, palmaque rara, chori.
Neptuni risus. rigidi galea, hastaque Martis.
Æolij Zephyri. Mulciberique labor.
Mercurij merces. Suadæ illibata medulla.
Aureaque, & Charitum firmâ cathena trium
Cætera quid memorem? meritò Pandora Deorum,
Et desiderij lenta cupido mei;
Nunc iterum, nunc dulce vale; pulcherrima tellus:
Quam nulla ex animo subtrahet hora meo.
Sed tamen, ut totos rapias mihi, candida, ocellos;
Charior est animo, Scotia fusca, meo.

Finis libri 3. Epigrammatum.

EPI-

EPIGRAMMATVM,

LIBER QVARTVS.

*Nobilissimo, Osmundo Steuarto, Comiti Marchie,
Baroni Aubignio, &c.*

Rursus, ad Aonias offendo denique rupes:
Rursus Hyantæas poto sititor aquas.
Quæ mala vesanum mens, ô Steuarte, Poetam,
Quisue furor Musas commouet iste meas?
Nonne licet, fugisse malum, quod iam ante nocebat?
Exempl'oque iterum tutius ire meo?
Parce tamen; rerum spes, & tutela mearum.
Nanque etiam factis stat sua causa meis.
Naufragus Ægæum fugiat licet æquor; at idem:
Sæpe legit parua litora curua rate.
Saucius, at clypeos tractat gladiator; & enses:
Quamlibet imbelli ventilet arma manu.
Me quoque, qui duris miserum iactatus ab undis;
Qui Prenestinae cuspide fixus heræ;
Me quoque naufragij tabulas iuuat hasce referre:
Et tractare noua vulnera prima manu.
Ergo tibi has vestes, desuetaque figimus arma;
Nam mihi tu Alcides, tu Ennosigæus eras.
*In Edinum, vel Edinburgum, urbem Scotiæ
primariam.*

Viderat Edini florentem ciuibus urbem
Pax bona, finitimi culmine nixa iugi;

Armorum

Armorum strepitu vacuum, & clangore tubarum:

Nunc melius cultu luxuriare nouo:

Hinc benè summorum clausam munimine montium:

Hinc Bodotriaco ponere iura freto.

Viderat; & felix Genio terræque, virumque,

Longum, ait, vrbs, fatis prospera viue tuis.

Nempe suā hæc Venerem, nempe hæc Tritonida numen,

Illa Iouis fratrem iacet, & illa patrem,

Altera mentiti toto sese agmine coeli

Efferat; & diuos, dinumeretque Deas:

At tu alias inter tantum caput exere, quantum

Exsuperat falsos, verior ille, Deos.

Quomodo amandum.

Phyllida Demophilus longum perit: illa iacentis

Despicit elato pectore dura preces.

Omnia tentauit; numeris laudauit amicam:

Laudibus, & vanis plus tumet illa modis.

Præstitit obsequium; libertatemque remisit:

Imperijs profert tempus at illa nouis.

Munera multa tulit; spernit cuncta illa. quid ergo?

Quo dabitur dominam flectere posse modo?

Nescit Demophilus quid amare; ignorat amicæ

Qui mores; dum sic obsequiosus amat.

Non ita se abjiciat. nimium non laudet. honorum

Obsequium præstet. munera rara feret.

Dissimulanter amet: nimium ne credat amare,

Dotibus & placeat sic sibi inepta suis.

Hæc agat. At iuuenum pars maxima iam furit vltro:

Et fingit duras, quas ferat ipsa, vices.

Sic colit Ægyptus, sed porrum Roma trucidat.

Sic frustra pueri turbida spectra pauent.

Foemina

Foemina pauoni similis : mirare; superbit.
Quisque amas; dominam ne tibi finge Deam.

In Grammaticos.

A Spice Grammaticis quam fors aduersa minetur;
Omina principiis quisquis inesse putas.

Iram Mæonides, *Lucanus* *Bella* minatur.

Fraternas acies Statius, *Arma* Maro.

Barbara Bilbilidos proles : *Inferna* Canopi.

Naso *novas formas*; & *freta* Flaccus haber.

Iram, *bella*, *acies*, *arma*, & post *barbara*, postque

Inferna, & *formas*, & *freta*; restis ubi est?

In Fortunam.

Quam malè fors diuisa! habet omnia degener Olus :
Effugit instantem vix benè Cinna famem.

Congestis inhiat oculis miserum Olus avarus:

Cinna animo intrepidus, libera corda gerit.

Hæc ego dum meditor; Cinnam Fortuna beavit:

Inque locat summâ, facta benigna, rotâ.

Oblitus tamen ille sui, tumet ilicet vnus:

Et squalet fædâ turpis avaritiâ.

Quàm benè fors diuisa! & nos quàm sæpe, futuri,

Mutatas querimur nescia turba, vices!

Cæca Dea est. cæcas dat opes. miraberis ergo

Si faciat cæcos, quos fouet ipsa, suos?

Ad herbam Nicotianam, aut Medicam; vulgo

Patum, aut Tobaccum.

Nomina magna gerens, vim magnam, & munia magna

Vestita peregrino nobilis herba solo,

Nysigenæ Bacchi, medici seu nomina Phœbi,

Corporibus quod agas noxia multa, feras;

Siue

Siue magis Pæti; potis comes esto poëtis.
 Sacra Dijs vatum, vatibus hostis eris?

Iouis Metamorphoses.

QUod Satyrus, quod olor, quod taurus Iupiter olim,
 Quod serpens, aurum, pastor, itemque Dea;
 Foemineos animos quâ captes denotat arte:
 Nec vana hæc toto fabula sæpe polo.
 Lasciuus Satyrus, cygnus formosus, & altum
 In valido taurus corpore pectus habet.
 Callidus est serpens, pretiosi ponderis aurum,
 Pastor amans curæ, vult Dea mente coli;
 Nequitij, formâ, robusto corpore, fraude,
 Diuitijs, curâ, cultu animique bono,
 Vince tuam. his freto (quantumuis aspera)nectet,
 Difficili longas, nulla, in amore moras.

In apes, in Museo D. Ioan. Scoti Scototernatiij

Equitis, mellificantes.

DVM Fergusiacos Scotus parat ædere vates,
 Sparsa legens varijs vndique membra locis;
 Mellificæ volucres, castris deimore relictis;
 Quâ laurus virides pandit odora comas
 Confedere simul: factoque hinc agmine rursus,
 (Mira loquor,) regem turba secuta suum,
 Delegit certam sibi Scoti in culmine sedem:
 Seruat ubi vates bibliotheca sacros.
 Illic ver geminum, geminosque morata Decembres,
 Sedula in Hyblæo nectare sudat apis.
 Non temere hoc, casuque aliquo; verum omine certo:
 Scilicet authores res habet ista Deos.
 Fautori vatum tibi, Scote, vnâque poetæ,
 Mella vouent curis; laurea ferta comis.

In Cœliam.

Mæcha es; mentior. atque virgo; nugor.
 Et tribas; quis enim velit probare?
 Sed dum te nimis ipsa amas probari;
 Tribas, Cælia, mæcha, defututa es.

In Sextum.

ACer equo, nemora, atque altas indagine sylvas
 Cingis, Sexte, auibus; Sexte, verende feris.
 Et nimis indulges vano, sterilique labori:
 Quod tibi multa suas villula pascat oves.
 Fœnus at interea, Morræus, & Olbius, auctum,
 Atque hinc Carterus exigit; hinc Dicius.
 Desere quin sylvas; ne à te, tam lauta supellex
 Cum canibus currat; Sexte; auibusque volat.

In Ornitem Poetam.

ORnite, difficiles nugas fugis; ilicet inde
 Scribis vulgari nudum Epigramma sale.
 Non mihi nuda Venus, thalamo nisi iuncta, placeret.
 Quod nuda, auerso est ore, secunda Charis.
 Vulnere nudus apum, passus Cytheræius ales.
 Ridetur nudo corpore simplicitas.
 Laomedontiadâ ternæ sub iudice Diuæ,
 Velarunt aliquo membra pudica modo:
 Opposuit Cytherea rosas; sua lilia Iuno:
 Innuba Ericthtonidum Gorgonis ora Dea.
 Nuda placent; verbis verum, Ornite, recta decoris.
 Gratius in Coâ corpora veste nitent:
 Nolo ego difficiles; nugis quia gratia nudis:
 Nolo ego futilibus prostituque modis:
 Sed tales cupio; qualem optem semper amicam:
 Nolo nimis facilem; difficilemve nimis.

Alexandri Setonii, Scotie Cancellarii, tumulus.

Terra, annis, titulisque grauem, tegit ista Setonium:
Inter felicis foedera bina thori.

Vt vitâ felix; ita morte, & sorte sepulchri:
Coniunctus tumulo, queis fuerat thalamo.

In Petroniam mecham, a seipsa ream.

Actorem, & causam poscis? Petronia sola est.
Sponte prius cecidit; nunc quoque sponte cadit.

In Andreapolin, vulgo Sancti Andreae fanum.

Tempora si spectes; nulli mea cedit origo:
Quæ modò Scotorum, Pictica prima fui.

Quod si forte situm; maris hinc latus alluit æquor.

Hinc valles. montes. hinc & amica Ceres.

Si cultum vrbis amas; templis operosa nitebam.

Si Musas; nusquam blandus Apollo magis.

Si titulos, sedes ego Præsulis vna supremi:

Et tali merito Præsule digna fui.

Secula, situm, cultum, Musas, titulosque require;

Non prior, at par mî vrbs, aut erit inferior.

Ad Lydiam.

Fertur olorinis, formosa, per aëra bigis,
Passeribûsque suis, turturibûsque, Venus.

Si mea vis dici; Paphias imitare volucres:

Sed noli Paphiam, Lydia blanda, Deam.

Est formosus olor. passer lasciuus amore.

Vnum, sed casto pectore, turtur amat.

Delitiosus olor. sed nequitiosior alter.

Turtur, amans nimium, blanditiosus erit.

Vsque superbus olor. passerque est mobilis vsque.

Constans amisso turtur ab igne gemit.

Vt sat olor poteris, vel passer amoribus esse;

Non potes, & nunquam, Lydia, turtur eris.

In Mori morionis, prematurum obitum.

Delitiae populi, domini, dominæque voluptas,
 Nulli, nî soli noxius ipse tibi;
 Nomine qui fueras, qui re quoque Morio, More;
 Tam cito, cur tibi non, ne moriari mora?

In Aemilii, & Idæ nuptias.

Virgo seni Æmilio thalamo coniungitur Ida.
 His oculos tædis Pronuba flecte tuos.
 Omina connubio strix, bubo, & noctua, tali
 Prebæat. infautus lampada tollat Hymen.
 Diues at Æmilius; nullâ & iam prole beatus,
 Hæredem extremis scribet eam tabulis.
 O scelus! hoc est diuitijs, non nubere diti:
 Nec tantum viuo, mortuo vt Æmilio.

Niobe Praxitelis.

DE viuâ, marmor superi; de marmore viuam
 Reddidit artificis me ingeniosa manus.
 Quis maior? mortem quàm vincit adorea vitæ:
 Tantum Praxiteles numina sæua Deum.

Ioanni Mætellano, Vicecomiti Laderano, &c.

PAuca modò Aonidum poscebam carmina diuum;
 Det Mætellano quò mihi digna meo.
 Tum Deus; antiquum genus, & tot stemmata auorum,
 Egregijque animi priua relinque bona.
 Scis qualis genitor; genitor, cui paruit vni,
 Scotica consilijs nobilis, ante, Themis.
 Qui iuuenes magni direxit Principis annos:
 Auxilióque bonus; consilióque grauis.
 Illius vt proles, sic hic, illius imago;
 Hæres fortunis, nomine, mente, patri.

Viola tricolor, alijs Clytie, vulgo Pansee.

ME quidam Clytien, violam dixere periti,
Sum tricolor; folijs stat mihi quinque decus.
In me amor, in me odium patet exitiale nouercæ:
Inque suam, sobolem coniugis inque suæ.
Illic en genetrix, natæque, in veste decorâ:
Hinc, cum priuignâ pulla sorore soror.
Ipsi etiam diras, flores odere nouercas:
Et fugias folijs te monuere suis.

In Cæliam surdam.

QUum sit pulchra satis; quum sit quoq; Cælia mæcha;
Quid quereris, quod non audiât, Aule, benè?

Amoris generatio.

DIC mihi, cur Veneris proles sit blanda Cupido?
Dic mihi, Vulcanum cur habet ille patrem?
Vulcanus disiderij flammam notat acrem:
Quæ semper Paphiâ claudicat absque Deâ.
Illorum soboles puer hic, Deus ales amorum:
Qui spargit tenerâ fortia tela manu.
Talis Amor meus est. eat hinc quæ non dat: Amorem
Nec genitum Paphiâ credit inepta Deâ.
Sit mea quæ mihi det. placet, hic, in amore, Cytheræ,
Hic Puero, hic ipsis, ordo, tenorque Dijs.

*D. Elizabethæ Schauiæ, Ioannis Morauii Vicecomitis
Annandiæ, coniugi; sub Auroræ nomine. a D. Gul.
Alexandro Menstræo Equite, antea celebratæ.*

QUam satis egregij commendant carmina vatis;
Tene putem numeris, Schauia, ferre meis?
Sic male Alexandrum quisquam nisi pinxit Apelles:
Sic nisi Lyfippus sculpere nullus erat.

Sic solus cantare suum Smyrnæus Achillem
 Dignus erat; Phrygium vel Maro ferre ducem.
 Auroræ digitos, & raræ munera formæ,
 Auroræ dotes pectoris egregias,
 Aut tu Aurora canas te Auroram; aut dicat Apollo:
 Sed qui Menstræas antea potet aquas.

In Petræum.

Seu tibi de Petro data sint, seu nomina petrâ,
 Qui vexas miseros noxius vsque reos;
 Augurium de te certum fecere parentes:
 Quum tener in cunis, nec boue dignus eras.
 Petra riget, pelagi duris immota procellis:
 Nullus miseri flecteris ore rei.
 Parcere iactatæ nescit petra æquore puppi:
 Ad te qui fugiunt, in sua damna ruunt.
 Horret Petra iugis, nec gramine læta, nec herbis:
 Vix in temporibus stat pilus ecce tuis.
 Cætera conueniunt: vno at, petræque, Petroque,
 Tantum es dissimilis: quam tibi tu similis.
 Petra, Petrusque aurum spernit: tu perfide captas.
 Sed si non Petri hoc, forte Simonis habes.

Ad famulum, vino aquas miscentem.

Quid iuuat, apposito Nymphas sociare Lyæo?
 Quid dare digna malis vina, minister, aquis?
 Pura placent superis. puro miscere Falerno
 Qui volet impuras, cum cane potet, aquas.
 Sit mihi concubitus turpi sine crimine Bacchus:
 Qui scortatorem vult, bibat vsque, Deum.

In Sextum.

Quum tibi blanda domi, quum sit pulcherrima coniunx;
 Tūque agites pauidas, per iuga summa feras;

Non

Non malè, quì: nudam fuge cernere, Sexte, Dianam:
Ne tibi cum Autonoâ par quoque poena fato.

*In Gellium, & Sestium, ex
Gallijs reduces.*

Sestius in nullâ peccator virgine quondam,
Ebrius & nimio Gellius ante mero;
Hic semper Bromij miles, nunquam ille Diones,
Quum peterent studio Gallica rura pari:
Mutati rediere domum: mens pristina cessit.
Sobrius hic, nullâ castior ille lupâ.
Mirum equidem! queis vix Ligeris conspectus: vt vndas
Salmaçidâsque natent: Clitoriumque bibant.

*In Strophii, & Lyci Statuas, tumulis
suis impositas.*

Hic Strophius, Lycus heic. illa illius, huius imago hæc.
Hic Strophium tumulus contegit: ille Lycum.
Diffimiles, dum vita, ambo, similésque fuere:
Moribus, ingenio, religione, fide.
Hic vaser, ille catus. ferus hic, crudelis & ille.
Ore tenus pius hic, purus at ille Atheus.
Vidit, & expressit sculptor: manibusque leuatis,
Fundere sollicitas iussit vtrumque preces.
Nunc etenim Strophius, quod numen sit, bene nouit:
Iamque Deum cessat dissimulare Lycus.
Nec veniam à superis, verùm à mortalibus orant;
Contemptus Strophius: ludibrijque Lycus.

In Lydia lectum Laureum.

Quam benè cum Clarij tibi conuenit arbore diui!
Quam benè cum lecto conuenit illa tuo!

Scilicet

Scilicet ambabus fugere est fatale puellis;
 Aut vatem, aut numen; aut famulum, aut dominum.
 Sed duo qui fugitis; capitis cur, Lydia, cunctos? (est.
 Hoc fugere, haud fugere est: hoc capere, haud capere

In Mæuium grammaticum, poetastrum.

Non sunt Aonidum tua illa, Mæui,
 Sed sunt carmina Colchicæ puellæ.
 Nam quot carminibus tuis misellis
 Effers, improbe, laudibus, magister;
 Diris carminibus tuis perempti,
 Pedes protenus efferunt priores.

In Luddam, vetulam lenam.

Quæ lupa Ludda fuit, nulli non nota tabernæ;
 Nunc alit innumeras, prostituîrque lupas.
 Miraris, fuerat quæ bestia, foemina quod sit:
 Quin lupa quæ fuerat, iam mage Ludda lea est.

In Napen.

Ore procax, gestûque loquax, & splendida amictu,
 Quamuis virgo; tamen non mihi casta, Nape, es.

In Automedonta.

Inspector scaphij Automedon, lasanîque peritus,
 Qui modò vix medicâ depulit arte famem;
 Guaiacum, occiduis, diues, Sarzamque perillam,
 Partibus, & ligni munera Sassafrij,
 Cumque nuce, & ficubus, quas orbis gignit Eòus,
 Chinam Sinarum detulit è nemore.
 Dutroâ abstinuit; tulit huc sed cornua Goæ;
 Vxori vt monstret munera rara suæ.
 Risit, vt aspexit coniunx Paulina: tibi que
 Talia fert hortus mille, marite, meus.

In Nape, & Lycinnam.

BLanda Nape, vagulos huc, illuc, torquet in omnes,
Corrigit austerâ fronte Lycinna oculos.

Luxuriosa Nape, Cœo se velat amictu:

Contenta est parcâ veste Lycinna regi.

Læta Nape, verbis prurit; petulante cachinno:

Pondera dat dictis, voce Lycinna grati.

Corpore pura Nape Veneris bona prælia nescit:

Sensit Acidaliæ tela Lycinna Deæ.

Verùm haud casta Nape, verùm haud est casta Lycinna:

Hæc quia dans, renuit; hæc renuendo, dedit.

In Ornitum, & Pudentem Poetas.

DAmnat perpetuò Ornitus leueros,
Et duro notat vndiquaque versu:

Laudat perpetuò Pudens Monarchas;

Et blando canit vndiquaque versu.

Mendicus, parasitus, est vterque.

Vanus, stultus, inanis est vterque.

Detritâ male veste nunc vterque.

Pallet præ macie, faméque vterque.

Esuritor, & est poëta vterque.

Vterque haud Cynicus; sed est caninus.

Quæ dixerit, irruente Oreste, mater Clytemnestra.

DVm matrem sæuo ense petit, furibundus Orestes:

Nec locus vltorius, sic prius illa; fugæ:

In ventrem, strictione meas mucrone papillas,

Illum, te peperit; has aluere; rues?

In Auitum.

IMprimat hic scriptos, impressos tegmine libros,

Hic donat. pretium poscit vterque suum.

Tu, cui nostra suos sacrauit Mula labores;
 Ecquod das vati munus, Auite, tuo?
 Artides; laudas; & blandâ voce salutas:
 Meque vtar tanto sæpe favore, mones.
 Nil opus est inopi, titulis, aut laude, poëtæ:
 Longè aliud vatem, tegmina, præla, rogant.
 Patronum volui, non te mihi, Auite, latronem.
 Qui non dat, vati surripit, ille suo.

Ad Lydiam.

QValis post Glyceres mihi sis modò lumina, quæris:
 Et post Priscillæ, furta, iocósque, meæ.
 Qualis post reliquas noctis fax candida flammæ;
 Aut post Luciferum Sol nitet orbe nouo;
 Qualis Acidalios inter pulcherrima flores
 Stat rosa, puniceis sanguinolenta comis;
 Talis post reliquas mihi, Lydia, parcere flammæ,
 Priscillam, & Glyceræ lumina credo, meæ.
 Spes fore; vota fuisse: ego sed præsentia tecum
 Tempora, præ reliquis, Lydia, semper amo.

In Mæuium, & Automedonta.

DEucalioneis mundus licet obrutus vndis,
 Per iuga quum totas Nereus egit aquas;
 Et Phaëronteum sensit miserabilis ignem,
 Quum iuuenis patrios nescius egit equos;
 Non tot aquæ, nec equi, iuuenis nocuere, senisue:
 Non fluctu, aut æstu, tot periere, graui;
 Quot miser occidit, dum carmine Mæuius effert
 Laudibus: ah multis quot necat ille modis!
 Quot curans iugulat, tristi medicamine, & herbis;
 Artis Apollinæ nescius Automedon.

Scilicet

Scilicet à primis mundi, hæc mala quatuor, annis;
Deucaleon, Phaëton, Mæuius, Antomedon.

In Hybridam causidicum.

CAusidicus quod sis; quod amarâ rabula linguâ;
Quod benè rixeris, Hybrida, matris habes.
Sordidior quod sit te nullus avarus in vrbe;
Scorti pastoris, Hybrida, matris habes.
Quod statura tibi sit congrua; forma decora;
Huius, & illius, Hybrida patris habes.
Quod diues modo sis, nothus; & possessor agelli,
Qui mendicus eras; Hybrida, fratris habes.
Quod bibo, quod comedo, mendax, cornutus, adulter,
Perfidus, impostor: te pete, cuius habes. |

*Regia nauis, flammis, malitia incendiarii sui in sinu,
Forthæ absumpta, præfecto Syluio absente.*

Syluis nata steti: stans durâ excisa bipenni;
Sulcaui vitreas æquore cæsa vias.
Officium, procul à syluis tutarier vndas.
Sub duce, qui à syluis nomen & ipse tulit.
Syluis nata, æquor subij sylua; auspice Syluiô.
Debebar flammis Mulciber vsque tuis.

Eadem vastante igne.

NEc pelago, nec victa Noto, modò naufraga flammis
Imploro auxilij, regia pinus, aquas,
Duri alijs, mihi subsidio succurite fluctus;
Postmodo ne vestras rideat ignis aquas.

*Thomæ Hope, a Craghall, causarum in supremo
Scotorum Senatu patrono.*

Quid faciam? quo te mactabo munere digno;
Qui pote pro causâ tanta tulisse meâ?

Quid faciam ? quo te mactabo carmine digno :

Qui pote pro Musis tanta tulisse meis ?

Quid faciam ? quo te mactabo gratus honore :

Qui pote pro titulis tanta tulisse meis ?

Munere pro ingenium, pro carmine mitto poetam :

Illo et honore, animum mancipio usque tuum.

Sin maius tibi vis ; Leochæum mitto. et in vno hoc,

Ingenium misi ; vatem, et Hopæ, animum.

In equum, cymba vehi remuentem.

NAuta, quid insanis generosa in terga flagellis :

Pondus equus cymbæ. dum fugit esse tuæ ?

Aspicias, ut fræna hæc spumanti mordeat ore :

Ut fremat ; ut contra calcibus instet atrox.

Nempe vehi pudet hunc, minus à velocibus vndis :

Nam qui vincit equos, cedere nescit aquis.

Anseris Solani mira.

INcola inaccessæ, volucris Bassæia, rupis ;

Cui requiem scopulus dat, maris vnda cibum ;

Tot mihi priua vni iudulsi Natura creatrix :

Miraclum ut pisces inter, auesque putes.

Sum peregrina, statò sed tempore, Bassam, & Elisam

Aduenio ; Arctoi quas lauit vnda freti.

Heic ouum mi vnum est ; sed quod si quis malè tollat :

Non valeat veteri ponere deinde loco.

Ovipara, haud ouo tamen incubo : sed pede dextro

Imposito, foueo mite calorìs opus.

Continuus mihi adest scapularum, et pectoris ordo :

Nec magis ignauum me mea penna leuat.

Difficilis, facilisque, simul sum præda petenti :

Nanque aculos fugiat Tethyos vnda meos,

Prendor bumi subitò ; pennæ nil proderit usus :

Hæc mea fors. potui non aliâ arte capi.

Hinc

Hinc do lautitias mensis ; si mergar Iaccho :

Et coccyx fuerit si mihi dempta prius.

Hinc miro medicis prosum pinguedinis vsu :

Et dominis gratos mortua reddo coquos.

Mira ita multa tamen, cupidi gula perdit Apici :

Barbarus ingenij spernit inane sophos.

Patricio Iunio, Bibliothecario Regio.

Nunc numeri ite leues ad amicas protenus aures :

Ite, dabit facilem Iunius ille viam ;

Iunius ille, sibi quem doctus Apollo sacrauit ;

Cumque suo Aonidum tota corona Deo.

Iunius ille, meo qui totus pectore regnat.

Iunius ille, merum mel ; lepor ; ipsa Charis.

Ite leues, numeri. tum si Saluere benignum

Dicat ; quod superest reddite, dulce Vale.

In Canem Scoticum, vulgo Sleuthound, aut bloodhound

Venator furum, fecit cui Scotia nomen ;

Tergora cui vario sparsa colore nitent,

Membrorum te mole licet, vel robore, vincant,

Plantarumque, alij, vi celerante, canes :

Clamue, palamue, petant prædam ; per saxa, per ignes,

Per iuga, per latebras, per nemora, aut per agros :

Nare sagace tamen, Dyctinnâ iudice, cuncti,

Et prædæ cedant nobilitate tibi.

Idem de se.

ME curâ vigili custodia seruat herilis.

Et mihi non minimum delitiosa gula est.

Nare reos furti, domino mandante, sagace

Insequor : & presso non nisi sisto reo.

Obseruo nutus mandantis, & omnia, solers :

Quin domini quidnam fur tulit ore scio.

Membra canina licet mihi ; da Natura loquelam ;
Et dominum ingenio fors superabo meo.

In equos, aduerso flumine lembum subducentes.

Non velo aduersas, dextrâ non remigis vndas
Currimus : en, remos, carbasa, præstat equus.
Laudis, equi, nostris, Neptuni, cedit palmâ :

Non tanti æquoreum nempe tulisse Deum.
Si plus est natitare ; ipsa æquora peruia nobis :
Currere si ; è vestris quando fuistis aquis ?

In Struthium.

Fœda Lamecheæ longum vestigia labis
Struthi, interdictâ turpè secute viâ ;
Quid Veneris titulos, jactasque inhonora trophæa ?
Et numeras furtis cognita scorta tuis ?
Sicque tumes, ceu Martis auis ; vel taurus in herbâ :
Aut quasi lanigeras dux gregis inter oues ?
Nec tamen Alcidae potes æquiperare vigorem :
Aut Proculi firmum ter, validumque latus.
Sit pudor, in vario non Struthi, est gloria scorto :
Vnum qui potuit vincere ; major erit.

In Ponticum.

Pontice, quid titulos, et inania stemmata jactas ?
Quid cascâ nimium nobilitate tumes ?
Elatuſque alios præ te omnes despicias ? atque
Ore frequens veteres inscie fundis auos ?
Dic mihi, Cæsareâ modo quis de stirpe superbit ?
Dic mihi, quis Priamum jactat : & Æaciden ?
Cæsaris, aut Priami, vel Achillis sanguine si quis
Iam super ; oblata gaudet abire stipe.
Qui iam sceptrâ ferunt ; forsit si prisca reuoluant,
Gente suâ lixas, inuenientue coquos.

Stemmate nobilitas veniens, ignota iacebit:

Stat virtus titulis nobilis vsque suis.

Ad importunos amicos, hoc libello exactos.

IMportuna meos prius, ô quæ turba, libellos

Vexasti; officijs insidiosa nouis;

Nunc alibi alterius Musas pete vatis inanes:

Vt scombris tunicas des; tineisque cibos.

Quodcunque insipidum nostræ, id vestrū ante, Camænæ:

Dum studeo cunctis posse placere modis.

Hæc, ego seu placui; seu non; discede: patrono

Nam data Steuarto, hæc tota Thalia meo.

Finis libri 4. Epigrammatum.

Errata.

Pag. 2. lin. 20. Eole. pag. 24. lin. 15. Achæmenii. pa. 26. lin. 6.
te rifico. pag. 28. lin. 24. Paschali. pag. 34. lin. 15. quæque
pa. 40. lin. 10. Tune. pag. 41. lin. 7 vna. ibid. lin. 18. grauem. ibid.
426. florente. p. 42. lin. 7 inuentis. pag. 44. lin. 9. linquent. lin.
10. omne. pag. 45 lin. 26. lupina. pag. 46. lin. 5. culus. pag. 52. est
transpositio in fine secunda dictionis græca. pag. 61. lin. perult. A-
lexandrum. pag. 64. lin. 13. nullius.

